SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 127, ЧИСЛО 33, П'ЯТНИЦЯ, 14 СЕРПНЯ 2020 РОКУ 1893 Vol. 127, No. 33, FRIDAY, AUGUST 14, 2020 $2.00

АКТУАЛЬНЕ

Опозиція в Білорусі становить безпрецедентну загрозу для Лукашенка

Роберт Коалсон,
Юрій Дракахруст
Радіо Свобода

„Я знаю, що цього ранку білоруси прокинулися у новій країні", – сказала опозиційна кандидатка Світлана Тихановська у зверненні після виборів 10 серпня і додала: „І я сподіваюся, що [цей день] принесе тільки добрі новини".

Ззовні, ця „нова країна" у багатьох сенсах схожа на стару – спірні вибори, котрі мали всі характеристики маніпуляції та фальсифікації, призвели до офіційного результату, за яким чинний авторитарний Президент Олександр Лукашенко набрав 80 відс. голосів. Обурені протести були розігнані з брутальною силою, тоді як опозиційна кандидатка закликала силовиків утриматися від насильства та не погодилася приймати офіційні підсумки, які, за її словами, не відображають вибір народу.

Але в інших сферах Білорусь дійсно здається новою країною, такою, в якій опозиція до 65-річного Лукашенка, який править від 1994 року, є ширшою та більш впевненою, ніж раніше.

„Білоруси назагал досить раціональні та обачливі люди, вони не прихильні до різких та небезпечних рухів. Проте, що стосується їхньої спроможности та готовности вплинути на організацію життя в країні та на владу, на щастя, почались деякі фундаментальні зміни", – сказав білоруський журналіст Дмитро Навоша, співзасновник інтернетсайту Sports.ru.

Вибори були проведені на тлі економічної кризи та легковажного ставлення О. Лукашенка до коронавірусної пандемії, яку він неодноразово називав „масовою істерією".

Після президентських виборів 2010 року білоруські силові структури вжили брутальних заходів проти опозиційної демонстрації у Мінську, розганяючи сотні мітинґувальників та сімох опозиційних кандидатів, які бальотувалися проти О. Лукашенка від роз'єднаної опозиції.

Десять років потому, вночі після завершення виборів 9 серпня 2020 року, на яких О. Лукашенко бальотувався вже на шостий термін, силовики затримали близько 3,000 осіб, лише біля третини з них – у Мінську. Інші затримання відбулися у 33 містах та містечках по цілій країні, як повідомляє МВС Білорусі.

„Тиха більшість"

Білоруський політичний аналітик Артем Шрайбман сказав Білоруській службі Радіо Свобода, що є дві ключові

(Закінчення на стор. 4)

У Білорусі відбулися вибори президента

Опозиція не визнає офіційні результати виборів

Вночі 9 серпня почалися сутички протестувальників із силовиками. (Фото: Тут.бу)

9 серпня відбулися вибори президента Білорусі. За попередніми підрахунками, чинний Президент Білорусі Олександр Лукашенко набирає 80.23 відс. голосів, його основна опонентка Світлана Тихановська – 9.9 відс.

О. Лукашенко править країною вже 26 років. Основною його суперницею стала С. Тихановська – дружина заарештованого блоґера Сергія Тихановського, який до арешту збирався йти в президенти.

Штаб С. Тихановської відмовився визнавати офіційні результати виборів і зазначає, що на деяких дільницях вона отримала 70-80 відс. голосів. Опозиція організувала альтернативний підрахунок голосів на інтернет-плятформі „Голос", який показав прямо протилежний результат – понад 80 відс. голосів за С. Тихановську.

Вночі у Мінську почалися сутички протестувальників із силовиками. Поліція застосувала гумові кулі, сльо-

(Закінчення на стор. 8)

Коронавірус: Україна готується до другої хвилі

• Міністерство охорони здоров'я розробило зміни щодо визначення критеріїв розподілу реґіонів на карантинні зони. Про це 12 серпня повідомив Міністер охорони здоров'я Максим Степанов. „Ми проаналізували всі показники, які є, вирішили зробити ще зручніше і зрозуміліше для всіх, у який спосіб і за якими критеріями ми визначаємо віднесення до того чи іншого рівня небезпеки: зеленого, жовтого, помаранчевого чи червоного", – сказав він. Зокрема, за словами міністра, буде об'єднано в один показник динаміку захворюваности та кількість захворілих на 100 тис. населення. Також чіткіше буде визначено показник заповненості лікарняних ліжок, будуть введені відповідні коефіцієнти щодо рівня захворюваности в різних адміністративно-територіяльних одиницях. Відповідні зміни будуть винесені на розгляд Кабінету Міністрів.

• Прем'єр-міністер Денис Шмигаль повідомив на засіданні уряду 12 серпня, що Кабінет Міністрів України змінить критерії віднесення реґіонів до

(Закінчення на стор. 5)

Зеленський: Україна закликає Білорусь до максимальної терпимости та діялогу

КИЇВ. – Україна закликає Республіку Білорусь до максимальної терпимости, відкритого діялогу та відмови від насильства, адже саме такий підхід дозволить забезпечити вихід з важкої кризової ситуації, 10 серпня наголосив Президент Володимир Зеленський.

„Ми закликаємо наших сусідів до максимальної толерантности, терпимости та відмови від вуличного насильства. Закликаємо до максимально відкритого, нехай і складного, діялогу. Тому що тільки широкий діялог дасть змогу забезпечити громадянам Республіки Білорусь вихід з важкої кризової ситуації й чесно обговорити подальші кроки та формати громадської взаємодії. Тільки взаєморозуміння між усіма сторонами здатне зберегти незалежність країни й забезпечити її подальший рух до свободи та демократії", – зазначив Глава держави.

В іншому разі ескаля ція насильства наростатиме, а це загрожує надзвичайно неґативними наслідками, додав він.

На думку В. Зеленського, нині в такому діялозі мають бути зацікавлені обидві сторони – і уряд, і суспільство, що протестує.

„Наші сусіди білоруси переживають зараз непрості часи. Вони намагаються визначити вектор свого подальшого розвитку. І це дуже непросто. Вже очевидно, що далеко не всі в країні згодні з оголошеними попередніми результатами виборів. А, як відомо, будь-яка леґітимність виникає виключно з суспільної довіри. Виключно з довіри. Сумніви ж у таких масштабах – це пряма дорога до насильства, до конфлікту, до суспільного протесту, що наростає. Що ми зараз, на превеликий жаль, і спостерігаємо", – зауважив президент.

В. Зеленський наголосив, що Білорусь у своїх діях повинна максимально дотримуватися загальновизнаних у цивілізованому світі демократичних стандартів, постаратися забезпечити власному народу його права та свободи у повному обсязі, адже тільки так можна зберегти надію на вихід з кризи.

„Україна і я особисто вкрай зацікавлені в тому, щоб Білорусь була по-справжньому незалежною й демократичною країною з сильною економікою та стабільними суспільними відносинами. Білорусь – наш найближчий сусід, і тому нам зовсім не байдуже, що там відбувається і що буде з нашими друзями далі", – підсумував президент України.

Офіс Президента України

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ США поновили надання студентських віз

КИЇВ. – 10 серпня Посольство США в Україні відновило надання студентських віз. Обмеження у видачі решти типів в'їзних віз наразі залишаються чинними. 22 червня Президент США Дональд Трамп підписав декларацію, яка призупиняє в'їзд до США деяких категорій іміґрантів та неіміґрантів, котрі становлять ризик для ринку праці США внаслідок масового поширення коронавірусної інфекції. Нові обмеження закінчуються 31 грудня 2020 року, якщо не будуть продовжені. Громадяни США, постійні мешканці США та іноземці, які перебувають або перебували на території США, або особи, які мають дійсні неіміґраційні та іміґраційні візи на момент дії декларації, під її дію не підпадають. *(„Укрінформ")*

■ В ООН засудили російську аґресію

НЮ-ЙОРК. – 7 серпня Постійні представництва Грузії та України при ООН виступили зі спільною заявою з нагоди 12-их роковин збройної аґресії Росії проти Грузії. „Ми засуджуємо продовження окупації та кроки до фактичної анексії грузинських реґіонів Абхазія та Цхінвалі й закликаємо Росію негайно розпочати втілення своїх зобов'язань, відповідно до Статуту ООН, Гельсінкського заключного акту, фундаментальних норм та принципів міжнародного права, а також Угоди про перемир'я від 12 серпня 2008 року, посередником у якій виступив ЕС [Европейський Союз], в частині відведення Росією своїх сил із міжнародно визнаної території Грузії й зміни її незаконного рішення стосовно визнання так званої незалежности грузинських реґіонів Абхазія та Цхінвалі", – зазначається у документі. *(„Укрінформ")*

■ Провести вибори неможливо

КИЇВ. – Центральна виборча комісія (ЦВК) визначила перелік територіяльних громад Донецької та Луганської областей, на території яких неможливо провести місцеві вибори. 30 липня ЦВК звернулась до Донецької та Луганської обласних державних адміністрацій – обласних військово-цивільних адміністрацій стосовно надання висновків щодо можливости організації підготовки та проведення місцевих виборів 25 жовтня. 7 серпня надійшли такі висновки з інформацією про виборчі дільниці, утворені на територіях територіяльних громад (населених пунктів) цих двох областей, на яких місцеві вибори не проводяться, а також про виборчі дільниці, на яких можливо чи неможливо здійснювати місцеві вибори. ЦВК встановила неможливість проведення виборів депутатів 10 сільських, селищних, міських територіяльних громад. (*Укрінформ")*

■ Про поїздку Медведчука у Крим

КИЇВ. – Прем'єр-міністер України Денис Шмигаль вважає поїздку одного з провідників партії „Опозиційна плятформа – За життя" Віктора Медведчука в окупований Росією Крим неприйнятним для українського політика кроком. Д. Шмигаль заявив 8 серпня: „Це надзвичайно неприйнятний крок з боку українського політика, яким він не був би, ким він не був би. Тому ставлюся до цього критично неґативно". В. Медведчук 2 серпня поїхав у окупований Крим. У автомобілі разом з депутатом були його дружина, телеведуча Оксана Марченко, водій та двоє охоронців. В. Медведчук володіє в селі Оползневе (Ялта) Автономної Республіки Крим будинком площею 371 кв. м. та земельною ділянкою 5,600 кв. м. (*Радіо Свобода)*

■ Росія утримує 133 громадян України

КИЇВ. – Росія утримує з політичних мотивів 133 громадян України, в тому числі 97 кримських татар, повідомила 10 серпня уповноважена Верховної Ради з прав людини Людмила Денісова. З них 71 є батьками 188 неповнолітніх дітей. 62 жінки ув'язнених разом з дітьми залишилися на анексованому півострові. Л. Денісова закликала Президента України Володимира Зеленського, Прем'єра Дениса Шмигаля та кожного члена уряду взяти під особисту опіку кожну дитину, яка на сьогодні проживає із матір'ю на контрольованій Україною території. *(Радіо Свобода)*

Вибух у Бейруті спричинила селітра з російського судна

Зруйнований вибухом Бейрут. (Фото: Радіо Свобода)

БЕЙРУТ. – Увечері 4 серпня у Бейруті внаслідок потужних вибухів загинули 137 осіб, ще близько 5,000 зазнали ушкоджень. Рятувальники розшукують ще понад 100 людей, які зникли безвісти. Понад 300 тис. жителів Бейрута змушені залишити свої домівки. Сильно постраждали зерносховища: 85 відс. наявного в місті зерна зберігалося саме в зруйнованих під час вибухів елеваторах.

Вибухнули 2,750 тонн нітрату амонію (аміачної селітри), які шість років зберігали в порту без дотримання заходів безпеки. Небезпечний вантаж прибув у столицю Лівану на кораблі „Росус", який належав російському підприємцю Ігорю Гречушкіну.

У 2013 році судно, яке ходило під прапором Молдови, мало доправити небезпечний вантаж із Батумі в Мозамбік, але через технічні проблеми у 2014 році зайшло в порт Бейруту. Ліванська влада заборонила судну виходити в море. Пароплав заарештували за несплату портових зборів.

Аміачна селітра призначалася для заводу з виробництва промислової вибухівки в Мозамбіку. Це випливає з документів на вантаж, які надав колишній капітан судна Борис Прокошев. Документи підписав в Грузії 23 вересня 2013 року тодішній капітан „Росуса" В'ячеслав Абакумов.

У документі постачальником вантажу названо акціонерне товариство „Руставі Азот", одержувачем міжнародний банк Мозамбіку. При цьому зазначено підприємство з Мозамбіку „Fabrica de Explosivos" – виробник вибухівки для комерційних цілей.

Б. Прокошев був капітаном „Росуса" під час плавання з Грузії в Мозамбік у 2014 році. Після того, як суховантажне судно заарештували в Бейруті, Б. Прокошев і ще кілька членів залоги майже рік не могли повернутися на батьківщину.

Капітан судна Б. Прокошев звертався за допомогою в консульство Росії, але не отримав її. „Консульство мені сказало: що ти хочеш, щоб Путін надіслав спецназ, щоб тебе тут боєм звільняли? Вони могли б найняти адвоката, подати в суд. Але нічого не зробили. У підсумку ми самі продали паливо і найняли адвоката. Він подав до суду на владу Лівану, вони ж не мали права нас тримати, у нас навіть і контракти вже закінчилися. І через суд нам дозволили виїхати", – сказав Б. Покрошев.

За його словами, господар судна росіянин Ігор Гречушкін кинув судно з вантажем і екіпажем на свавілля долі після того, як з Бейруту „Росус" не випустили через несплату портових зборів.

„Росус", залишившись без нагляду, затонув. Після відбуття команди вантаж аміачної селітри вивантажили на склад у Бейруті.

Сам Б. Покрошев – громадянин Росії, однак має посвідку на проживання в Україні і на момент найму капітаном на „Росус" у 2013 році проживав в Одесі.

І. Гречушкіна шукають на території Кіпру. Після арешту ліванською владою судна 2014 року І. Гречушкін утік, кинувши залогу і капітана корабля.

І. Гречушкін народився в 1977 році на Далекому Сході, в Далекосхідній академії державної служби в Хабаровську. У другій половині 1990-их років він влаштувався в місцеве представництво кіпрської компанії „Дартмонт шипінґ лімітед".

Прем'єр-міністер України Денис Шмигаль заявив, що Україна запропонувала Ліванській Республіці допомогу в ліквідації наслідків вибухів у Бейруті.

У Бейруті 30 українців звернулися по фінансову допомогу, повідомив Міністер закордонних справ України Дмитро Кулеба 6 серпня: „Посольство України в Лівані опікується долею цих громадян. Ми надаватимемо їм необхідну підтримку".

Громадянин України 32-річний Вільям Азар загинув внаслідок вибуху в порту Бейрута 4 серпня. Особу українського економіста встановлено серед загиблих. Про це повідомив Посол України в Лівані Ігор Осташ.

Радіо Свобода, „Укрінформ"

Допомога постраждалим українцям в Бейруті

БЕЙРУТ. – Посольство України в Лівані надає цілодобову підтримку та допомагає ліками та продуктами постраждалим в результаті вибуху у Бейруті українцям та ліванським добровольцям.

Про це повідомив 10 серпня Посол України в Лівані Ігор Осташ. Працівники посольства створили кризову групу й самі розвозять необхідні речі постраждалим. Крім цього, організували психологічну допомогу.

„Укрінформ"

СКУ став на захист мешканців Криму

ТОРОНТО. – Світовий Конґрес Українців (СКУ) 10 серпня закликає світ засудити порушення прав людини в окупованому Росією українському Криму. „У Міжнародний день корінних народів світу ми закликаємо світову спільноту засудити постійні кричущі порушення прав людини та політичні переслідування кримських татар в окупованому Криму", – йдеться у заяві.

Міжнародний день корінних народів світу відзначається 9 серпня відповідно до резолюції Генеральної асамблеї ООН від 23 грудня 1994 року.

СКУ

НА ТЕМИ ДНЯ

Путін з Білоруссю не поспішає

Віталій Портников

Напередодні президентських виборів у Республіці Білорусь очільник цієї країни Олександр Лукашенко провів телефонну розмову із російським колеґою Володимиром Путіном. Звичайно, говорили насамперед про затриманих у Білорусі бійців приватної військової кампанії „Ваґнер", яких підозрюють, зокрема, у причетності до бойових дій на окупованій частині Донбасу. Прес-служба Кремля наголосила, що долю затриманих вирішать „в дусі взаєморозуміння, характерного для співпраці двох країн".

В. Путін висловив О. Лукашенкові свою зацікавленість у збереженні стабільности в його країні під час президентських виборів. Якщо перекласти з путінської мови – пообіцяв ситуацію не дестабілізовувати й заплющити очі на дії О. Лукашенка зі „стабілізації", якщо виникне така необхідність. Адже ми знаємо, що таке стабільність по-путінськи. Це коли люди погоджуються з владою, щоб ця влада не робила. Й таке розуміння стабільности О. Лукашенка цілком влаштовує.

Розмова президентів знову нагадала: білоруський правитель може обіцяти Києву що завгодно, аж до видачі „ваґнерівців", які могли воювати на Донбасі. Але всі ці обіцянки, переконаний, це просто елемент його гри з Кремлем. Кремль потрібен О. Лукашенкові, бо є головним донором його режиму, дозволяє десятиріччями не реформувати Білорусь і залишати цю країну в жалюгідному стані радянського заповідника.

А сам О. Лукашенко потрібен Кремлю для того, щоб незалежність Білорусі ніколи не стала справжньою й невідворотною незалежністю суверенної держави. Щоб це була „напівнезалежність" сателіта, якому доводиться рахуватися зі „справжньою державою" у визначенні принципових моментів своєї зовнішньої політики. Росія зробить все можливе для того, щоб на чолі Білорусі ніколи не опинилася людина, здатна насамперед захищати національні інтереси білоруського народу, а не свої власні інтереси й забаганки Кремля.

Ця концепція обмеженого суверенітету і є сутністю підходів Москви до сусідніх країн. І її ініціятором є зовсім не В. Путін. Її ініціятором був ще Борис Єльцин, коли 25 років тому розпочав політику „різношвидкісної інтеґрації" колишніх радянських республік із Росією. Розпочав саме з лукашенківської Білорусі.

А що таке різношвидкісна інтеґрація? Це коли колишні радянські республіки рухаються у бік Москви – але на різних швидкостях. Проте рано чи пізно мають повернутися всі. Білорусь мала б стати першою, але...

Але у Кремлі першою хотіли б бачити іншу колишню радянську республіку – Україну. Тому й з Білоруссю не поспішають. Тому й завдання О. Лукашенка – або ж не О. Лукашенка, а його спадкоємця – зберігати „напівнезалежність" Білорусі доти, доки „напівнезалежною" не стане Україна.

А вже тоді можна буде вирішити питання про поглинання – ой, пробачте, про „інтеґрацію" – обох „братніх республік".

Віталій Портников – журналіст і політичний коментатор, оглядач Радіо Свобода.

Фотогалерея: Білоруські вибори в Києві

КИЇВ. – В останній день виборів президента Білорусі під Посольством Білорусі була велика черга. На дільницю пускали по одній людині і всі охочі не встигли проголосувати. Люди почали скандувати „Ганьба!", коли посол оголосив про зачинення. Напередодні ввечері на майдані Незалежности пройшла акція солідарности з Білоруссю „Разом за вільну Білорусь". (Фото: Сергій Нужненко/Радіо Свобода)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ НАТО посилює співпрацю з Україною

КИЇВ. – Індивідуальна співпраця та діялог з Україною поглиблюються завдяки новому статусу країни як члена розширеного партнерства НАТО, який країна отримала в червні 2020 року. Про це йдеться у заяві Північноатлантичного альянсу. Наразі Україна проводить 27 ініціятив у рамках програми НАТО „Наука заради миру та безпеки", включаючи програму, що вивчає можливості виявлення вибухівки та вогнепальної зброї з метою протидії тероризму. У галузі проґресивних технологій, пов'язаних із безпекою, українські експерти співпрацювали з колеґами з Британії та США для підвищення надійности наземних та повітряних транспортних засобів. Цьогоріч програма НАТО вже схвалила 13 нових ініціятив наукової співпраці з Україною у сфері захисту від хімічних, біологічних, радіологічних та ядерних речовин. Керівники ініціятиви з України співпрацюватимуть у цих програмах з експертами з Естонії, Франції, Німеччини, Греції, Італії, Польщі та Великої Британії. *(„Укрінформ")*

■ Готують нову стратегію для Донбасу

КИЇВ. – Новопризначений керівник української делеґації в Тристоронній контактній групі щодо вреґулювання ситуації на Донбасі Леонід Кравчук, говорячи про компроміси щодо „ДНР" та „ЛНР", на які він готовий піти, заявив, що може йтися про „особливу систему управління" в цих реґіонах і про вільну економічну зону в них таким чином, щоб не поступатися суверенітетом і незалежністю держави. Прем'єр-міністер Денис Шмигаль вважає, що створення „вільних економічних зон" (зон пріоритетного розвитку) на Донбасі дасть змогу оживити територію з точки зору бізнесу. „Це податкові пільги, певні преференції з точки зору початку і ведення там бізнесу. Конкретні кроки Мінекономіки спільно з Міністерством реінтеґрації тимчасово окупованих територій розроблять і представлять", – сказав він 8 серпня. Зона пріоритетного розвитку – це 15-20-кілометрова зона в межах від лінії розмежування. *(Радіо Свобода)*

■ Буде посмертне донорство

КИЇВ. – В Україні плянують використовувати посмертне донорство для розвитку системи трансплантації органів. Про це заявив Міністер охорони здоров'я Максим Степанов 9 серпня: „Основні пріоритети розвитку трансплантації — це суттєве її збільшення шляхом розвитку посмертного донорства та розширення видів органної трансплантації. У нас ще не зроблено жодної трансплантації легень, я вважаю, що силами саме наших фахівців ці операції можуть бути зроблені". Він зауважив, що в Україні необхідно підготувати більше фахівців і команд, які робитимуть трансплантації, оскільки в нас система трансплантацій ще не дуже розвинена. Лікарні також необхідно забезпечити спеціяльним обладнанням та медвиробами для здійснення трансплантацій. За словами М. Степанова, в 2021 році в Україні плянують втричі збільшити кількість трансплантацій нирок, печінки в чотири рази, серця у вісім разів. 7 серпня М. Степанов поінформував, що в Україні вперше зроблена операція з трансплантації підшлункової залози. *(„Укрінформ")*

■ Над Коломойським збираються хмари

КИЇВ. – Фінансові оборудки українського олігарха Ігоря Коломойського привернули увагу американського правосуддя. Департамент юстиції звинуватило його у крадіжці мільярдів доларів з банку, який йому колись належав, і пізнішому використанні широкого кола компаній для відмивання цих грошей в США та по всьому світу. У цивільному позові про конфіскацію майна з метою вилучення комерційної нерухомості в Кентакі і Техасі Департамент юстиції заявило, що І. Коломойський і його партнер по бізнесу Генадій Боголюбов так багато вкрали у „ПриватБанку", що Національному банку України довелося надати цій установі 5.5 млрд. дол., щоб запобігти економічній кризі всієї країни. (*BBC)*

АМЕРИКА І СВІТ

■ Байден визначив віце-президента

ВАШІНҐТОН. – Кандидат на виборах президента США в листопаді від Демократичної партії Джо Байден визначився з кандидатурою віце-президентки, яка змагатиметься разом із ним проти Президента Дональда Трампа і Віце-президента Майка Пенса. Дж. Байден повідомив 11 серпня, що він обрав за свою партнерку на виборах Камалу Гаріс, темношкіру сенаторку-демократку з Каліфорнії, доньку емігрантів з Індії та Ямайки. Юристка за освітою, вона з часів президентства Барака Обами, коли Дж. Байден був віце-президентом, в 2011-2017 роках була головним прокурором Каліфорнії. На правиборах на президента від Демократичної партії цього року була однією з суперниць Дж. Байдена. „Маю за честь оголосити, що я обрав Камалу Гаріс, безстрашну борчиню за „маленьку людину" і одну з найкращих службовиць суспільству, за мою партнерку на виборах", – написав Дж. Байден у твітері. 55-річна К. Гаріс стане першою темношкірою висуванкою на виборах президента і віце-президента США, а в разі обрання стане й першою жінкою на віце-президентській посаді. Після того як К. Геріс припинила власну кампанію на президента, вона виступила на підтримку Дж. Байдена, котрий давно давав знати, що хотів би мати за свого віце-президента жінку. А з кінця травня, коли у США спалахнули расові протести, він висловив бажання, щоб його віце-президентка була теж темношкірою. К. Гаріс народилася в Каліфорнії; її батько – емігрант з Ямайки африканського походження, а мати була емігранткою з Індії. Якщо Дж. Байден буде обраний, то в листопаді йому вже сповниться 78 років, і він стане найстаршим президентом США на момент інавґурації. Він не давав чітко знати, чи буде в разі обрання змагатися й за переобрання на другий термін у 2024 році. Якщо в такому разі він відмовиться від переобрання, К. Гаріс може стати того року провідною претенденткою на президентську посаду від демократів. *(Радіо Свобода)*

■ Досліджують джерела вибуху в Бейруті

БЕЙРУТ, Ліван. – Величезний вибух в Бейруті 4 серпня спричинив смерть понад 200 осіб і поранив близько 5,000. Губернатор Бейруту Марван Абоуд сказав, що понад 300 тис. осіб тимчасово є бездомними, а шкоди нанесено на 10-15 млрд. дол. Виявилось, що вибухнуло 2,750 тон аміячної селітри в товарному складі порту. На прохання уряду кіпрські слідчі провели розмову з російським підприємцем Ігорем Ґречушкіном, котрий проживає на острові Кіпр. У 2013 році його корабель, який плив з Грузії до Африки, затримався в Бейруті. Коли виявилося, що 40-літній корабель не є придатний до мореплавання, власник залишив його в порту. Ліванський уряд переніс селітру до складу, але не подбав про відповіде забезпечення. Митники звертались до ліванських судів принаймні шість разів у 2014-2017 роках, щоб забрати й позбутися небезпечного матеріялу. Уряд тепер тримає під домашнім арештом всіх, хто відповідав за безпеку впродовж останніх шести років. В країні поширилися протести проти уряду, бо люди вважають цю трагедію наслідком закостенілої корупції та поганого управління. Прем'єр-міністер Гасан Діаб оголосив 11 серпня, що його уряд зрезиґнував. *(„BBC", „Daily Mail")*

■ Байден не поїде на конвенцію демократів

ВАШІНҐТОН. – Конвенція Демократичної партії має розпочатися 17 серпня в Мілвокі. Демократичний національний комітет повідомив 5 серпня, що колишній Віце-президент Джо Байден не поїде особисто до Мілвокі через пандемію коронавірусу. Замість того він прийме номінацію своєї партії на президента в своєму стейті Делавер. *(„CBS News")*

■ З Капітолія усунуть статуї конфедератів

ВАШІНҐТОН. – Палата Представників 22 липня проголосувала 305-113 за законопроєктом, щоб усунути статуї конфедератів з Капітолія США. Він закликає усунути статуї генерала Роберта Е. Лі, головнокомандувача Армії Конфедерації під час Громадянської війни, Президента Конфедерації Джеферсона Дейвіса та принаймні восьми інших високопосадовців Конфедерації. Законопроєкт ще мусить пройти в Сенаті, а відтак бути підписаний президентом. *(„Associated Press")*

ЄС і США розглядають санкції щодо посадовців у Білорусі

Богдан Цюпин
„Голос Америки"

Европейський Союз та США заявили, що президентські вибори у Білорусі 9 серпня, на яких переможцем оголошено чинного президента Олександра Лукашенка, не були ні вільними, ні справедливими.

У Брюселі та Вашінґтоні кажуть, що розглядають можливість нових санкцій щодо білоруських посадовців.

„Державні органи застосували непропорційне і неприйнятне насильство, спричинивши принаймні одну смерть і багато поранень. Тисячі людей були затримані і обмеження прав зібрань, свободи слова та преси посилилися", – йдеться у заяві оприлюдненій 11 серпня від імені Європейського Союзу.

ЕС закликає негайно звільнити затриманих і вказує, що вибори в Білорусі не відповідали вимогам, яких

(Закінчення на стор. 14)

Опозиція в Білорусі...

(Закінчення зі стор. 1)

різниці між нинішніми подіями і тими, що були 10 років тому.

„Ресурси силових структур нестабільні. Вони мали розганяти людей на виборчих дільницях і вони не можуть зосередити всі свої сили на Мінську, оскільки вимушені залишати континґенти в реґіонах і захищати адміністративні будівлі. В результаті, репресії не були націлені на одне певне місце", – пояснює А. Шрайбман.

Ба більше, за словами А. Шрайбмана, протестувальники цього разу більше переконані в тому, що О. Лукашенко не переміг на виборах, а це є „потужною мотивацією".

„Очевидно, що зараз велика частка людей вірить в те, що можна змінити владу, виходячи на вулиці", – підсумував він.

Визначним моментом у цій трансформації стала важлива зміна в опозиції – така, що принаймні частково зумовлена обставинами, створеними урядом О. Лукашенка.

За словами аналітиків, попередні вибори, назагал кажучи, характеризувалися боротьбою „проросійського" О. Лукашенко проти „проевропейської опозиції, яка орієнтувалася на білоруськомовних „патріотів" і використовувала символіку незалежної Білорусі.

Втім, у 2020 році провідним опозиційним проросійським діячем був заарештований Віктор Бабарико, колишній голова підконтрольного Росії „Белгазпромбанку", а інші головні представники опозиції, як-то колишній посол у Вашінґтоні Валерій Цепкало та Світлана Тихановська, утримувалися від антиросійських заяв.

Опозиційна кампанія проводилася майже виключно російською, найменш спірною мовою в країні, яку в щоденному житті використовують десь 70 відс. населення Білорусі.

„Від самого початку ці [опозиційні] кандидати не орієнтувалися на білоруські націоналістичні групи, а зосереджувались на тихій більшості – тих, хто розчарований економічною та соціяльною політикою Лукашенка", – сказав політичний аналітик у Варшаві Павло Усов.

П. Усов додав, що в Білорусі пробуджується електорат, який довгий час – активно чи пасивно – підтримував О. Лукашенка.

Для цього електорату „питання національности, суверенітету та національних символів не настільки важливі як більш нагальні проблеми добробуту, стабільности та економічного зростання – так само, як у 1994 році", коли люди обрали О. Лукашенка як тодішнього кандидата змін.

Цю „тиху більшість" напевно найкраще символізує 73-річна письменниця Світлана Алексієвич, лавреатка Нобелівської премії з літератури за 2015 рік.

Вона пише виключно російською, проте використовує для своєї літературної та культурної творчости як і білоруські, так і російські традиції. Також є активною захисницею білоруського суверенітету.

„Лукашенко думав, що може дурити це тихе суспільство, що може розповідати казки, лякати їх, – сказала вона в інтерв'ю Радіо Свобода наприкінці липня. – Нічого цього не сталося. Виросло нове покоління, а люди середнього віку відновили свою свідомість. Це не ті самі люди, які існували 26 років потому, коли Лукашенко прийшов до влади".

Білоруський економіст та політичний коментатор Сергій Чалий сказав, що був здивований активністю виборців 9 серпня.

„Багато з виборців цього разу були політично активними вперше за своє життя", – каже він.

Напередодні виборів 9 серпня уряд О. Лукашенка заарештував чи не допустив до реєстрації кандидатури всіх основних представників опозиції – В. Бабарика, В. Цепкала і чоловіка С. Тихановської, відомого відеоблоґера Сергія Тихановського. Для опозиції це мало позитивний ефект – об'єднання навколо допущеної до виборів кандидатки С. Тихановської.

Крім того певну роль зіграв і глибокий сексизм білоруської влади, через який кандидатура С. Тихановської не була сприйнята серйозно – це фундаментально змінило виборчу кампанію. С. Тихановська відкрито відмовлялася від будь-яких претензій на посаду президентки і бальотувалася на підставі простої обіцянки – якнайшвидше після перемоги провести чесні та справедливі президентські вибори.

Замість традиційних змагань різних кандидатів з різними плятформами, на цьогорічних виборах вирішувалося інше питання – мати чи не мати свободу вибору.

„Наразі ми бачимо зародження громадянської нації, в якій люди заперечують ідеї, якими так довго забивали їхні голови – що „від нас нічого не залежить, ми ніхто, все вирішується зверху, а ми лише маленькі люди", – зазначає журналіст Д. Навоша.

Замість традиційних змагань різних кандидатів з різними плятформами, на цьогорічних виборах вирішувалося інше питання – мати чи не мати свободу вибору.

„Тепер вони висловлюються за свої права, вимоги і демонструють бажання вплинути на те, що відбувається в їхній країні", – додав він.

„Влада – це ми"

На думку Д. Навоши, коронавірусна пандемія, ймовірно, зіграла важливу роль у формуванні цієї громадянської нації.

„Я думаю, що це громадянське суспільство виникло тоді, коли тисячі людей збирали мільйони долярів та створювали складні логістичні системи, щоб постачати припаси для далеких сільських лікарень, тобто робили те, чого не робила влада. По суті, вони створили паралельне Міністерство охорони здоров'я. До речі, значна кількість тих людей наразі працює у виборчих кампаніях опозиційних кандидатів", – пояснює Д. Навоша.

„Тож вони запитують себе, для чого їм така влада. Вони кажуть: влада – це ми, і ми будемо робити те, що ми хочемо", – додає журналіст.

Мінський економіст С. Чалий погодився і сказав, що для О. Лукашенка буде важко впоратися з цією ситуацією.

„Якщо чесно, я не знаю, що органи влади можуть зробити зараз. Що можна зробити з нацією, яка вперше усвідомила, що перемогла вона і що вибори були просто сфальсифіковані?" – запитує С. Чалий.

Найбільша зміна від 2010 року, коли О. Лукашенко зміг придушити протести після виборів, це те, що „зараз більшість знає, що вона становить більшість".

„Вони знають, що вибори були сфальсифіковані, – каже С. Чалий. – І я не можу собі уявити, як тепер можна буде повернутися до повсякденного життя".

(Над перекладом матеріялу працював Роман Руденко.)

Copyright © 2020 RFE/RL, Inc. Передруковується з дозволу Радіо Вільна Европа/Радіо Свобода (https://www.radiosvoboda.org/a/30778192.html).

Українська „Мрія" в Ізраїлі

Українська „Мрія" в Ізраїлі. (Фото: Kyiv Media)

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ. – 3 серпня на летовищі ім. Бен Ґуріона приземлився найбільший у світі український вантажний літак „Мрія". На його борту вантаж зі США – американські військові вантажні автомобілі, які будуть оснащені на замовлення Пентагону ізраїльською системою „Залізний купол" для захисту від некерованих тактичних ракет з дальністю лету до 70 кілометрів.

Розроблена ізраїльською компанією „Rafael" система показала себе позитивно при обстрілах ракетами Ізраїлю. Кожна батарея може захищати територію площею 150 квадратних кілометрів. У серпні 2019 року, Міністерства оборони Ізраїлю та США підписали угоду про продаж двох батарей „Залізний купол", для захисту розгорнутих військ США від балістичних і повітряних загроз. Техніка цих батареї буде змонтована на базі автомобільної плятформи „Ошкош" (Oshkosh), які й привезла „Мрія".

Це не перший приліт „Мрії" до Ізраїлю. У лютому 2008 року „Мрія" вже була в єврейській державі з таємною місією. Саме тоді в Ізраїлі була запущена вперше нова злітно-посадкова смуга спеціяльно для прийому великогабаритних літаків. „Мрія" зайняла місце, призначене для чотирьох звичайних вантажних літаків. Та це й не дивно, адже Ан-225 „Мрія" – транспортний реактивний літак надвеликої вантажопідйомности, створений у конструкторському бюрі ім. Олега Антонова. Абсолютний рекорд вантажопідйомности для літальних апаратів – 253.8 тонни.

Ан-225 – найбільший лайнер, який колинебудь випускався в світі. Тоді, 12 років тому, ізраїльські інформаційні аґенції писали, що на літак було піднято вантаж оборонного призначення для однієї з країн Африки.

Після виконання завдання „Мрія" вилетіла до України.

Завершення війни на Донбасі не може бути за рахунок втрати суверенітету – РНБО

КИЇВ. – Секретар Ради національної безпеки та оборони (РНБО) України Олексій Данілов заявив, що Україна плянує завершити війну на Донбасі не за рахунок втрати свого суверенітету.

Як передає кореспондент УНІАН, про це він повідомив журналістів в Києві. „Ми робимо сьогодні все від нас залежне, щоб припинилась війна, щоб припинили гинути наші хлопці та дівчата на фронті. У нас сьогодні пішов вже 16- ий день коли у нас немає втрат на фронті", – 12 серпня заявив О. Данілов.

Він зауважив, що українська влада робить все, щоб війна на Донбасі закінчилася, „але не за рахунок втрати нашого суверенітету або якихось поступок, які не буде сприймати наше суспільство".

УНІАН

Коронавірус...

(Закінчення зі стор. 1)

карантинних зон. Будуть доповнені обмежувальні заходи у кожній з таких зон. Він упевнений, що місцева влада поставиться із розумінням до таких змін, а уряд зі свого боку продовжить готуватися до другої хвилі епідемії. Уряд змінить низку карантинних обмежень для „червоної" та „помаранчевої" зон, зокрема, щоб не зупиняти роботу громадського транспорту.

• В Україні станом на 12 серпня лабораторно підтвердили 84,548 випадків захворювань. Від початку пандемії в Україні померло 1,970 інфікованих, одужало 45,686 людей.

• У світі станом на 12 серпня кількість хворих на коронавірусну хворобу сягнула 20,525,152 особи, померли 734,556 осіб, одужали 12,916,143.

• В США на 12 серпня заражено 5,307,752 особи, одужали 2,756,673 особи, померли 167,781.

• Міністерство охорони здоров'я України 10 серпня оновило перелік країн ,,червоної" та ,,зеленої" зон. Згідно з новим переліком, в Україні за останні 14 днів захворюваність становить 38 осіб на 100 тис. населення. Україна входить до „зеленої" зони. Також до ,,зеленої" зони віднесені Чеська Республіка, Білорусь, Хорватія, Туреччина, Словенія, Словаччина, Литва, Латвія. До переліку країн ,,червоної" зони потрапили Греція, Польща, Болгарія, Чорногорія, Румунія. Всього в переліку значаться 194 держави, які є членами Всесвітньої організації охорони здоров'я.

• Восени, з жовтня-листопада, з початком сезонної епідемії грипу та гострих респіраторних захворювань, кількість хворих на коронавірус суттєво зросте. Про це 11 серпня сказав Міністер охорони здоров'я Максим Степанов. „Ми рахували, що у нас буде так звана друга хвиля, тобто суттєве збільшення кількости хворих, в жовтні-листопаді. Це буде поєднано із сезонною епідемією грипу, який починається в жовтні. Ми зараз бачимо, що всі країни Европи теж фіксують різке зростання кількости хворих на коронавірус", – сказав М. Степанов. Міністерство охорони здоров'я почало підготовку лікарень другої хвилі. Підготовлено вже 10,237 ліжок. Одночасно зі збільшенням кількости ліжок у лікарнях другої хвилі для госпіталізації пацієнтів, збільшено кількість ліжок, до яких підведено кисень на 2,500 одиниць.

• В Україні станом на 11 серпня дев'ять областей не відповідають необхідним критеріям для послаблення протиепідемічних заходів. Про це свідчать дані Міністерства охорони здоров'я. Покищо не готові до пом'якшення карантину Волинська, Житомирська, Івано-Франківська, Львівська, Одеська, Рівненська, Сумська, Харківська, Чернівецька області. Щодо Криму та Севастополя дані відсутні.

„Укрінформ"

АМЕРИКА І СВІТ

■ США „стурбовані" виборами в Білорусі

ВАШІНҐТОН. – Прес-секретар Білого Дому Кейлі МекЕнені сказала 10 серпня, що адміністрація „глибоко стурбована" президентськими виборами в Білорусі, де служби безпеки насиллям і масовими арештами відповіли на мирні демонстрації в Мінську та околиці столиці. Протести розпочалися день раніше, коли висліди виборів дали перемогу Президентові Олександрові Лукашенкові, котрий вже править країною 26 років і є знаний як „останній диктатор Европи". Державний секретар США Майк Помпео заявив, що вибори були „не вільними й не справедливими" і засудив намагання уряду придушити протести та закрити доступ до інтернету. У Конґресі США голова Комітету закордонних справ демократ Еліот Енґель з Ню-Йорку і найстарший за посадою республіканець Майкл МекКовл з Техасу видали спільну заяву, називаючи вибори „сфальсифікованими від самого початку" і висловлюючи підтримку демонстрантам. Кандидати опозиції відкидають висліди виборів, які дають перемогу президентові з приблизно 80 відс. голосами. Поліція затримала близько 3,000 осіб в країні під час демонстрацій. *(„The Hill")*

■ Німеччина незадоволена листом сенаторів

БЕРЛІН. – Міністер закордонних справ Німеччини Гейко Маас 10 серпня висловив незадоволення листом американських сенаторів про бажання запровадити санкції проти німецького порту, де будується остання секція газогону „Північний потік 2". Республіканці Тім Каттон, Тед Круз і Рон Джансон оприлюднили листа, в якому пообіцяли жорсткі санкції проти компанії „Fährhafen Sassnitz GmbH", оператора порту Муркан, який розташований на острові Руген в Балтійському морі. Раніше під час слухань в сенатському Комітеті з міжнародних відносин, Державний секретар США Майк Помпео заявив, що США зроблять все, щоб газопровід „Північний потік 2" не загрожував Европі. Він сказав, що Президент Дональд Трамп усвідомлює, що російський газопровід є загрозою та є величезним важелем впливу Росії „не лише проти Німеччини та Европи у ширшому розумінні, а також і проти України". *(„Голос Америки")*

■ Іран закрив газету

ТЕҐРАН. – Іранський уряд 10 серпня закрив газету, яка опублікувала завваги фахівця, котрий сказав, що офіційні цифри про коронавірус в країні включають тільки 5 відс. всіх захворювань і смертей. День раніше шоденник „Джагане Санат" зацитував епідеміолога Мугамада Магбуфара, котрий брав участь в боротьбі з коронавірусом, що адміністрація „змайструвала статистику" для публіки з політичних і безпекових причин. Міністерство охорони здоров'я звітувало, що близько 330 тис. осіб захворіли на коронавірус, а 18,616 померли. Газета виходила від 2004 року і зосереджувалася в більшості на бізнесових новинах. *(„Associated Press")*

■ Американці схвалюють Верховний суд

ПРІНСТОН, Ню-Джерзі. – Відома компанія опитувань „Ґелуп" оприлюднила 5 серпня висліди свого опитування щодо думок американців про діяльність Верховного суду США. Більшість опитуваних (58 відс.) схвалюють дії суду. Це є найвищий рівень від 2009 року і він вказує, що суд втішається підтримкою як республіканців, так і демократів. За останній термін суд виніс багато важливих рішень, деякі на користь одної партії, а деякі на користь другої. Опитування показують, що Верховний суд є неполітичною інституцією. *(„www.gallup.com")*

■ Айова дозволяє злочинцям голосувати

ДЕ-МОЙН, Айова. – Республіканський губернатор Айови Кім Рейнолдс 5 серпня підписала розпорядження, яке автоматично дозволяє злочинцям голосувати, якщо вони відсиділи свій вирок. Розпорядження не відноситься до тих, кого засуджено за вбивство. Подібне розпорядження видав демократичний губернатор Том Вілсак у 2005 році, але його наступник, республіканець Тері Бранстад відкликав його в 2011 році. *(„CNN")*

Новина у „мінському процесі“

30 липня у Тристоронній контактній групі, яка від вересня 2014 року обговорює у Мінську шляхи досягнення миру на Донбасі, сталася дуже важлива зміна – важлива тому, що від неї майже неможливо чекати чогось доброго: українську делеґацію в групі очолив перший президент України Леонід Кравчук, змінивши на цьому посту другого президента Леоніда Кучму.

Чому ж вирішив піти звідти Л. Кучма? Найімовірніше – не хоче, аби його ім'я в історії залишилося пов'язаним з політикою угодовства і відступу перед путінською Москвою. І тут Л. Кучму можна зрозуміти, адже в минулорічному всеукраїнському опитуванні його було визнано найкращим президентом з усіх шістьох. Хто, на його місці бувши, не боявся б втратити таке визнання?

Чому ж Л. Кравчук не боїться? Бо ж він також є діячем з величезним політичним досвідом. На жаль, цей досвід якщо не суцільно, то переважно неґативний. Один з керівників Комуністичної партії України в останні роки СРСР, Л. Кравчук керував найшкідливішим для свідомого українства Відділом аґітації і пропаґанди. Саме як головний ідеолог Центрального комітету КП України ревно захищав совєтську систему вже коли вона загнивала і падала. Наполягав на забороні Народного Руху, але в дискусії з В'ячеславом Чорноволом виглядав жалюгідно. Відтак хитрий лис Л. Кравчук вдався до ефективного способу компрометування Руху, зобов'язавши усі низові партійні організації, усі промислові підприємства і навіть колгоспи увійти в Народний Рух. Тому В. Чорновіл і змушений був очистити Рух, перетворивши його в стуктуровану партію.

Не дивно, що у ролі першого президента незалежної України Л. Кравчук не виявив так потрібних на той складний час якостей будівника держави. Лише два ці вчинки багато про що свідчать: 8 грудня 1991 року, не порадившись з українською спільнотою, згодився на утворення абслютно безпотрібної Співдружности незалежних держав, яку Москва негайно сприйняла як форму відновлення совєтської імперії. А в 1994 році поїхав до Москви і там самочинно підписав угоду про зречення Україною ядерної зброї на користь Росії.

Після президентства найбільше відомий тим, що став спільником найтоксичнішого політика в Україні Віктора Медвечука, членом його Соціял-демократичої партії об'єднаної, і в 1998 році привів цю гидку антиукраїнську політичну силу до Верховної Ради. І донині Л. Кравчук є союзником путінського кума В. Медведчука.

То чого від нього можна чекати у Мінську? І нащо він взяв собі помічником Вітольда Фокіна, першого прем'єра незалежної України, чоловіка совєтського гарту і совєтської ментальности? Для того, аби той говорив з сепаратистами їхньою мовою, оскільки В. Фокін в молоді роки трохи попрацював на Луганщині у вугільнодобувній сфері? А як ті не почують, то вина буде В. Фокіна, а не хитромудрого Л. Кравчука.

Вже перша заява Л. Кравчука викликає сумніви: він висловився проти „особливого статусу“ для Донбасу, але за „особливу систему управління“. А хіба це не є замотуванням того самого „статусу“ у привабливішу обгортку? Друга ідея Л. Кравчука – „вільна економічна зона“ в Донбасі. Ось з приводу цього думка колишнього міністра закордонних справ України Павла Клімкіна: „Якщо під цим соусом будуть протягати „чорну дірку“, через яку буде вчорну здійснюватися вся або майже торгівля з Росією, то результатом стане руйнування нашої економіки та шалене зростання корупції і організованої злочинности“.

У другому з черги „мінському інтерв'ю“ Л. Кравчук окреслив свою чотирикрокову переговорну стратегію: „…Шлях переговорів — раз, шлях дискусій — два, шлях компромісів — три. І шлях відповідних поступок“. Ну, за поступками діло не стане, хоч Л. Кравчук й запевняє, що вони можливі лиш у випадку таких же поступок з російського боку. Тільки чи той він переговірник, кому вистачить силу духу не поступитися перед нездатною на чесні переговори Москвою?

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website:** www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

ІСТОРІЯ

Лук'яненко – нескорений політичний в'язень

Аскольд С. Лозинський

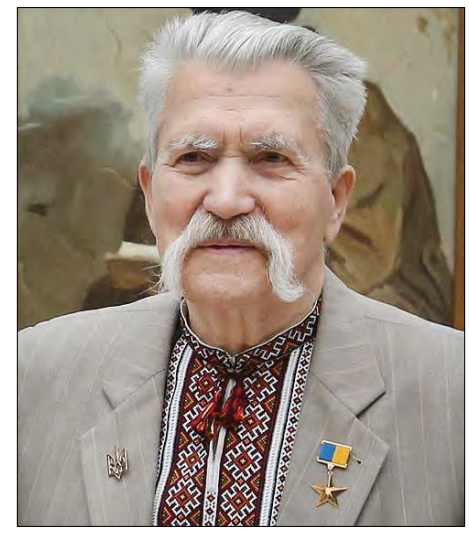

Левко Лук'яненко на церемонії вручення Національної премії України ім. Тараса Шевченка 2016 року. (Фото: Адміністрація Президента України)

7 липня 2018 року в Києві поховали Левка Лук'яненка, який був українським націоналістом за власним окресленням, борцем за свободу, дисидентом і одним з найбільш переслідуваних політичних в'язнів України. Після оновлення незалежности Л. Лук'яненко став політиком, дипломатом.

Я особисто знав Л. Лук'яненка, маючи багато можливостей зустрітися і спілкуватися з ним, був на його похороні в Києві і промоляв від імені українців за кордоном. Сьогодні мені знову пригадуються дві особливі риси життя Л. Лук'яненка як в'язня. Він був унікальним українським політичним в'язнем.

Його позиції, здається, завжди були однозначними. Багато дисидентів і політичних в'язнів з України за радянських часів спритно прагнули представити свої погляди в більш прийнятні умови, використовуючи радянські чи міжнародні статути як прикриття. Л. Лук'яненко натомість був прозорий і відвертий. Він явно заявив, що його метою було відокремити Україну від СРСР, який він вважав Російською імперією, і створити вільну і демократичну українську державу і суспільство. Його демократичні ідеали та його право на відокремлення України випливали з його освіти та особистої переконаности у верховенстві закону та необхідности захищати особу від держави.

Л. Лук'яненко був неперевершеним дисидентом і політичним в'язнем, не дивувався і не засмучувався надмірно через арешт і ув'язнення. Після першого арешту він був засуджений до смертної кари, але як адвокат сам працював над зміною смертного вироку на 15-річний термін. Він бачив цей термін не як трагедію або закінчення чи нагоду реабілітації, а як ще одну можливість продовжити боротьбу, цього разу з деякими найкращими людьми, котрі уже сиділи за Україну. Він став організатором у в'язниці і таборі і задовольнявся тим, що був ефективним як український борець за свободу, перебуваючи у в'язниці.

Л. Лук'яненко ніколи не міг підходити до справи виключно з практичних міркувань або політичної кон'юнктури. Хоча він був сприятливим і гостинним, готовим поділитися своїм салом і вислуховував думки інших, але виконував поради інших лише тоді, коли їхня позиція базувалася на солідних моральних підставах. (Я особисто не завжди з цим погоджувався на тактичному рівні, але завжди поважав і любив Л. Лук'яненко за його принципи і моральну високу позицію. Коли б ми усі були такими, мабуть наш український світ був би кращим.)

У 2006 році Л. Лук'яненко опублікував спогади „З часів неволі Сосновка-7”. Нижче подано уривок цієї публікації, що стосувався його першого арешту.

* * *

У ніч проти 21 січня 1961 року, коли закінчили трус у моїй квартирі, оголосили постанову про арешт і запропонували вийти з квартири. Я попросив у дружини шмат сала й окраєць хліба і попрощався без жодних сліз. Дружині теж наказав не плакати. „Не смій показувати сльози чекістам. Запам'ятай: вони ніколи не повинні бачити твоїх сліз, ніколи!” – сказав їй.

В автомобілі „Волґа” мене посадили на заднє сидіння, а поруч – по чекістові. Авто рушило. Було близько півночі. Спочатку я не знав, куди везуть, а припускати міг багато чого. Трус був позаду. Чекісти мовчали. Я дістав шматок сала з окрайцем хліба і з смаком з'їв. З компанійської звички ділитися хотів було запропонувати трапезу і своїм сусідам, та схаменувся: вони ж чекісти! – і з'їв сам.

Мене хилило на сон, в мозку: „Куди вони везуть? Що там на мене чекає?”. Хотілося спати, бо ніч для того і є. Я почав дрімати. Незабаром авто заїхало до незнайомого мені двору і за лічені хвилини я опинився у невеликій кімнаті перед черговими наглядачами тюрми. Вони витрусили кишені мого пальта, штанів, обмацали всього, забрали попругу зі штанів, шнурівки з черевиків, заповнили якісь папери, завели до кімнати з метр квадратний розміром під назвою „бокс” зі словами: „Тут будеш до ранку”, – замкнули двері боксу ззовні.

Я оглянув бокс: три побілені стіни, четверта стіна – двері. Якийсь квадратний колодязь. Високо вгорі – кілька круглих дірок для вентиляції. Проте сухо і не холодно. Пофарбована долівка, чиста. У мене було товсте зимове пальто, отож я ліг у ньому на квадратний метр підлоги, скрутився калачиком і міцно заснув.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 • **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** advertising@ukrweekly.com
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Полтавки-політичні в'язні дякують СУА

За дорученням голови громадської організації Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих Орини Сокульської висловлюємо глибоку вдячність очолюваному Маріяною Заяць Союзу Українок Америки (СУА) за щиру допомогу членам товариства.

Одна з найвідоміших жіночих організацій Сполучених Штатів Америки, СУА знана науково-освітньою та культурно-просвітницькою діяльністю, вихованням палких патріоток і невтомних учасниць жіночого руху, творення щирого українського буття скрізь, де б не жили українці. А ще СУА уславлений благодійною поміччю землякам.

Засідання Полтавського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих. (Фото: Олександр Білорус)

До Києва і Львова, Луганська й Івано-Франківська, Чернігова й Сімферополя, Луцька й Запоріжжя простяглися стежки доброчинних відряджень, листувань, переказів, вантажів. Друкування українських часописів, організація мистецьких святкувань, відкриття художніх виставок, влаштування дитячих фестивалів – це все щоденні турботи СУА.

Серед різних напрямків праці СУА є допомога членам Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих. Два роки поспіль допомагає СУА мешканкам Полтавщини, політв'язням радянських таборів. 2019 року грошову допомогу на оздоровлення, лікування й власні потреби отримали 16 членкинь товариства з Полтави та чотири з Великобагачанського, Миргородського й Полтавського районів.

Цього року СУА надав 20 стипендій полтавкам та жителькам Полтавщини – членкиням товариства, які мучилися й каралися за Україну в московських в'язницях.

З Полтавщини до американських міст і містечок, де мешкають і самовіддано працюють наші посестри-доброчинці, ми засилаємо сердечні вітання із краю їхніх батьків й засвідчуємо гідне визнання непересічної патріотичної і благодійної діяльности СУА, зичимо у здоров'ї та добрі провадити нові українські справи на славу єдности й добробуту рідної землі.

Голова обласного Товариства політичних в'язнів та репресованих Анатолій Банний шле побажання життєдайних задумів і звершень, здійснення нових доброчинних кроків.

Валентина Шемчук,
членка Полтавського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих

12 брудних років Росії в Грузії

Дванадцять років тому, 7 серпня 2008 року, Росія вторглась у Грузію і відтоді незаконно окупувала Абхазію та Південну Осетію.

Ця окупація є частиною довгого переліку порушень міжнародних зобов'язань Росії, у тому числі встановлених Статутом ООН, Гельсінкським заключним актом та Угодою про припинення вогню від 12 серпня 2008 року.

Численні військові навчання Росії у цьому реґіоні, її посилені дії „бордеризації" та постійні зловживання основоположними свободами та основними правами людини не слід іґнорувати, оскільки байдужість викликає зневагу і слугує каталізатором продовження подібних подій в інших частинах світу.

Дійсно, слабка реакція міжнародної спільноти 12 років тому призвела до того, що авторитарний та імперіялістичний режим Кремля вже за шість років продовжив свою ненаситну експансіоністичну політику в Україні із вторгненням у Крим, а потім до частини Донбасу.

Тому міжнародна спільнота повинна підтримувати тиск на Росію за допомогою ефективних, цілеспрямованих та посилених санкцій, щоб у кінцевому рахунку забезпечити виведення російських військ з міжнародно-визнаних територій Грузії та України.

Росія продовжуватиме ставити під загрозу безпеку та стабільність у світі, поки повністю не переконається, що міжнародна спільнота є міцно об'єднаною та буде безперервно нетерпимою до всіх порушень суверенітету та територіяльної цілісности незалежних держав та нехтувань основними правами та свободами.

Евген Чолій,
президент громадської організації „Україна-2050"
Монреаль

В Україні безвізовий режим для громадян Австралії

Управа Союзу Українських Організацій Австралії (СУОА) вітає підписання указу про встановлення безвізового режиму для громадян Австралії, який 21 липня підписав Президент України Володимир Зеленський.

Підписання та згодом реалізація цього указу відкриває великий потенціял для співпраці між Австралією та Україною у сферах туризму, бізнесу та інших галузях діяльности та економічних відносин.

Це також дає можливість громадянам Австралії пізнати красу української природи та ознайомитися з історичною спадщиною України.

Управа СУОА вже протягом довгого часу вела переговори щодо цієї справи з Міністерством закордонних справ України та Офісом Президента.

Посольства України в Австралії, Посольство Австралії в Україні рівночасно озвучували і працювали над тим, щоб представити позитиви такого безвізового режиму.

Це рішення вказує на прагнення продовжувати міцну, дружню та дипломатичну співпрацю між Україною та Австралією. Ми радіємо тим, що громадяни Австралії зможуть побачити і відчути що центр Европи – Україна."

Стефан Романів
спів-голова СУОА
Есендон, Австралія

НА СТОРІНКАХ ПРЕСИ

Білорусам доведеться зробити вибір

Віталій Портников
Espreso.TV

Тисячі людей на вулицях Мінська та інших білоруських міст - демонстрація національної втоми від багаторічного правління неадекватного диктатора

Потрібно розуміти, що білоруси вийшли не тому, що підтримують Світлану Тихановську, яка взагалі виявилася випадковим кандидатом на посаду президента країни. І навіть не тому, що взагалі розуміють, у якій країні хочуть жити, які цінності їх об'єднують. Вони вийшли тому, що не хочуть більше бути кріпаками Олександра Лукашенка. Це справжнісінький народний протест проти несправедливости у країні, у якій практично ніколи не було вільних виборів.

Уже доводилося писати, що Лукашенко оголосить себе переможцем цих виборів. Так і сталося. У його системі влади немає ніяких виборів, а є плебісцит, на якому повинні бути підтверджені його повноваження. Люди, які повстали проти цього порядку речей для Лукашенка – змовники. І тепер питання просто у тому, хто кого переможе – Лукашенко білоруський народ або білоруський народ - Лукашенка. Питання у тому, яка кількість білорусів є готовою жертвувати собою за свободу своєї країни.

Але найголовніше – чого не розуміють учасники протестів і не розуміє сам Лукашенко – так це те, що держава, збудована диктатором, приречена. Вона зруйнується у будь-якому випадку просто тому, що не була ніякою державою, а була просто володінням Лукашенка. У неї немає реальної інфраструктури, як не було реальної інфраструктури в України Віктора Януковича. Білорусь, у якій її жителі перебували протягом 1991-2020 років, просто лопне, як повітряна кулька. І її жителі опиняться на будівництві, де у кожного буде своя цегла, а з цегли потрібно буде побудувати один будинок для всіх.

І у цієї нової Білорусі буде дуже простий вибір: або вже найближчим часом стати частиною Російської Федерації, або відбитися від Росії і почати будувати нову державу, яка розірве союз з Росією і буде розраховувати на інтеґрацію з ЕС і НАТО.

Правління Лукашенка просто дозволяло білорусам відкладати цей вибір, банальний вибір між добром і злом, між існуванням і зникненням. Але тепер білоруському народові доведеться його зробити.

ЗАЯВА

СКУ засуджує насильство у Білорусі

Заява Світового Конґресу Українців видана 10 серпня.

Світовий Конґрес Українців (СКУ) засуджує насильство щодо громадян Білорусі та закликає владу Білорусі поважати фундаментальні людські права та волю громадян своєї держави.

Українці в усьому світі стоять пліч-о-пліч з білоруським народом, який відважно захищає право на демократичні, вільні та прозорі вибори.

„Ми глибоко занепокоєні повідомленнями про фальсифікації виборів, утиски громадянського суспільства та незалежних журналістів, репресії та насильство щодо мирних протестувальників" – зазначив Павло Ґрод, президент СКУ. „Ми закликаємо міжнародну спільноту підтримати білоруський народ, який чітко висловив своє прагнення змін, так само, як і народ України під час Революції Гідности 2014 року".

Світовий Конґрес Українців приєднується до

(Закінчення на стор. 8)

життя ГРОМАДИ

Архиєпископ Даниїл привіз допомогу зі США

СОМЕРСЕТ, Ню-Джерзі. – Івано-Франківську єпархію Православної Церкви України 4 липня відвідав голова Консисторії Української Православної Церкви США Архиєпископ Даниїл.

Владика Даниїл привіз грошову допомого для постраждалих від повені, яка була зібрана УПЦ США з благословення Митрополита Антонія та завдяки жертовности парафіян, особливо Товариства св. Андрія Первозваного, головою котрого є протодиякон Ігор Махлай.

В приміщенні консисторії відбулась зустріч Митрополита Галицького Андрія з Владикою Даниїлом, під час якої владики обговорили життя Церкви після надання Томосу, до отримання якого Архиєпископ Даниїл доклав багато зусиль, коли був представником Вселенського Патріярха.

В цей день Владика Даниїл прибув у Галич в супроводі оо. Євгена Шувара та Андрія Сегіна, щоб особисто вручити грошову допомогу постраждалим, відвідуючи їхні домівки. Під час відвідин архиєпископ спілкувався із людьми, які залишились наодинці із своїм горем і з сльозами на очах розповідали про свої біди.

Крім грошової допомоги, постраждалі також від Владики Даниїла отримали буклети, іконки та благословення, слова співчуття і розради. Люди дякували владиці за те, що про їхнє горе не забули далеко за океаном.

Митрополит Андрій під час зустрічі висловив також слова великої подяки Архиєпископові Даниїлові, а особливо Митрополитові Антонієві та всім вірним УПЦ США, які спричинились своєю пожертвою для допомоги постраждалим.

УПЦ США

Архиєпископ Даниїл вручає допомогу потерпілим від повені в Галичі. (Фото: УПЦ США)

Оновлено експозицію про Голодомор

Частина нової експозиції про Голодомор-геноцид. (Фото: Марія Климчак)

ЧИКАҐО. – В Українському національному музеї в Чикаґо оновлено експозицію про Голодомор-геноцид 1932-1933 років в Україні.

Експозиція готова для ознайомлення американців з найбільшою трагедією України в XX ст. Вона є спільним проєктом музею та Фундації Українського геноциду в США.

У музеї зберігається майже 100 тис. одиниць пам'яток архівних матеріялів з історії та культури України, унікальних реліквій славного минулого українського народу – від козацької доби до новітньої, котрі розповідають про національно-визвольні змагання та шлях до незалежности. Бібліотека нараховує понад 25 тис. одиниць.

„Укрінформ"

У Білорусі відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

зогінний газ та затримала близько 3,000 осіб на протестах у країні, які виникли після голосування на виборах президента. В результаті зіткнень постраждали понад 50 громадян, а також 39 співробітників міліції. Одна людина загинула після того, як спецтранспорт в'їхав у натовп протестувальників, а в лікарнях Мінська зараз перебувають десятки постраждалих.

Зеленський закликає забезпечити право на свободу

Президент України Володимир Зеленський 10 серпня закликав владу Білорусі дотримуватися демократичних стандартів і „постаратися забезпечити власному народу його права та свободи у повному обсязі". В. Зеленський стримано прокоментував вибори в Білорусі та нічні жорстокі побиття протестувальників правоохоронцями.

У своїй заяві президент України наголосив, що не всі у Білорусі сприйняли оголошені владою результати виборів й закликав забезпечити людям право на свободу. Білоруські опозиційні видання та телеграм-канали вже розцінили це як своєрідну підтримку В. Зеленським місцевої опозиції.

У Білорусі 9 серпня голосують кандидати на президента Світлана Тихановська і Олександр Лукашенко. (Фото: „Укрінформ")

Президент Російської Федерації Володимир Путін привітав О. Лукашенка з перемогою.

У Європейському Союзі виступили з низкою заяв із приводу подій у Білорусі. Вечір після виборів був затьмарений непропорційним і неприйнятним насильством держави щодо мирних учасників протестів, мовиться у спільній заяві віцепрезидента Європейської Комісії, верховного представника ЕС із закордонних справ і політики безпеки Жозепа Борреля і еврокомісара з питань розширення ЕС Олівера Варгеї.

BBC, Радіо Свобода

СКУ засуджує...

(Закінчення зі стор. 7)

ґльобальних голосів на підтримку основних та невід'ємних людських прав та свобод у Білорусі. Ми закликаємо міжнародне співтовариство дотримуватися однозначної позиції на підтримку демократичних прагнень білоруського народу.

СКУ закликає державні органи влади Білорусі опублікувати істинні результати виборів та припинити насильство та залякування мирних протестувальників.

ARKA
Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

НАШ АРХІВ:
www.svoboda-news.com

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

ВІДКРИЙТЕ ПЕНСІЙНИЙ РАХУНОК, ЩОБ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СВОЄ МАЙБУТНЄ.

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by full faith and credit of the United States Government.
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:	ЮНІОНДЕЙЛ:	АСТОРІЯ:	ЛІНДЕНГИРСТ:
6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: (845) 626-2938 Fax: (845) 626-8636	226 Uniondale Ave Uniondale, NY 11553 Tel: (516) 565-2393 Fax: (516) 565-2097	32-01 31st Street Astoria, NY 11106 Tel: (718) 626-0506 Fax: (718) 626-0458	225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: (631) 867-5990 Fax: (631) 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: Info@selfrelianceny.org
ІНТЕРНЕТ: www.selfrelianceny.org
Поза Нью Йорком дзвоніть: безкоштовно: 1-888-SELFREL

**APY - Відсотки у річному відношенні з нарахованою дивідендою. Дивіденда - 2.25% нарахована денно, може бути змінена без попередження. Відсоткові ставки діють з 7/17/2020.*

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Прийшли на могилу генерала УНР

РІВНЕ. – У Хотині біля Рівного 19 червня вшанували пам'ять генерал-хорунжого Армії Української Народної Республіки Володимира Оскілка, який бачив московську підступність, застерігав від довіри пустим обіцянкам більшовиків.

Розуміння того, що „п'ята колона" більшовиків впливає на еліту УНР і в такий спосіб веде до краху українську державність, змусила В. Оскілка виступити проти плянів Симона Петлюри та його уряду, які намагались укласти союз з більшовиками. І його побоювання, на жаль, справдились.

Вшанування пам'яті В. Оскілка відбулись на його батьківщині, на цвинтарі села Хотин, над рікою Горинь. Місцеві жителі зберегли могилу героя, яку нищили у радянські часи. Влада спилювала дерев'яні хрести та забороняла ставити нові, але вночі такі хрести з'являлись знову і знову.

Володимир Оскілко (Фото: з книги „Громове дерево" Євгена Шморгуна)

На цвинтар прийшли представники громадських організацій, місцевої влади, козацтва, пластунства, діячів культури та небайдужих людей.

Поминальний Молебень священники та військові капелян відслужили з участю хору місцевого православного храму. Було проголошено проповідь, де згадано чесноти В. Оскілка та його дух справжнього українського воїна. Більшовицькі аґенти вбили В. Оскілка у селі Городок, саме у день його народження, 19 червня 1926 року.

Гимн України виконав на бандурі відомий рівненський кобзар Назарій Волощук і гимн підхопили усі присутні. Салют здійснили козаки з Українського вільного козацтва ім. Северина Наливайка на чолі з отаманом Володимиром Мусієм та його заступником Олегом Концемалом. Пластуни схилили жовто-блакитний та червоно-чорний прапори до пам'ятника герою.

Про В. Оскілка і долю молодого талановитого українського патріота написав книгу „Громове дерево" відомий рівненський письменник Євген Шморгун.

Виступ Є. Шморгуна у Хотині – це ключова подія заходів вшанування і одночасно лекція для тих, хто нічого не знав про події 1919 року у Рівному, хто однобоко коментує конфлікт двох українських діячів та патріотів того часу – В. Оскілка та С. Петлюри. У своєму виступі Є. Шморгун наголосив, що помилкове переконання С. Петлюри та його оточення, включаючи Євгена Коновальця, про можливість домовитись з більшовиками і Москвою про союз, то велика помилка, яку надалі було вже неможливо виправити.

На могилі Володимира Оскілка зібрались представники громадських організацій, влади, козацтва. (Фото: Українське товариство охорони пам'яток історії та культури Рівненської області)

У січні 1919 року В. Оскілко став генерал-хорунжим і командувачем Північної групи військ Директорії, загальна чисельність якої наближалася до 40 тис. бійців. Північна група військ армії, на чолі з 27-річним В. Оскілком, успішно діяла на Волині та Поліссі, стримуючи наступ більшовиків та поляків. Саме на Волинь у квітні 1919 року відступили рештки сил Директорії, а тимчасовою столицею УНР стало Рівне.

В. Оскілко вважав, що до влади УНР проникли більшовицькі аґенти і саме їх підривна діяльність і призводить до невдач українців на фронтах. С. Петлюру В. Оскілко вважав людиною, яка потрапила під вплив „зрадників-генералів".

12 квітня 1919 року було сформовано новий Кабінет Міністрів УНР на чолі з українським соціял-демократом Борисом Мартосом, який заявив про намір укласти мирну угоду з більшовицькою Росією.

В. Оскілко 29 квітня 1919 року здійснив спробу державного перевороту. Були арештовані голова уряду Б. Мартос, більшість петлюрівських міністрів. Однак, Рівне атакували частини корпусу Січових Стрільців Є. Коновальця, загони петлюрівської польової варти і один бронепотяг. 30 квітня переворот В. Оскілка зазнав повної поразки. 12 травня отаман здався представникам польської влади, деякий час перебував у польському таборі для інтернованих.

У 1921 році В. Оскілко повернувся до Рівного, де почав видавати газету „Дзвін" – орган Української народної партії. 19 червня 1926 року (менше як через місяць після вбивства С. Петлюри) був убитий в селі Городок під Рівним. Польські слідчі, які займалися розслідуванням, дійшли до висновку, що В. Оскілка вбив більшовицький аґент.

Українське товариство охорони пам'яток історії та культури Рівненської області.

Представили документи про Чорнобиль

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Служба безпеки України у співпраці з Українським інститутом національної пам'яті розсекретила архівні дані щодо подробиць будівництва, функціонування та аварійних ситуацій на Чорнобильській атомній електростанції (ЧАЕС).

229 документів, більшість із яких оприлюднені вперше, увійшли до другої книги збірника „Чорнобильське досьє КГБ. Від будівництва до аварії". В другій книзі опубліковані документи, датовані проміжком від початку 1970-их до листопада 1986 року, коли був уведений в експлуатацію об'єкт „Укриття" після катастрофи. До видання, серед іншого, потрапили архівні справи, які свідчать, що аварії на ЧАЕС траплялись і до квітня 1986 року, однак приховувалися від громадськости.

На презентації 22 червня другої книги збірника, яка відбувалася поблизу саркофага над четвертим реактором ЧАЕС, взяли участь директор Галузевого державного архіву СБУ та один із упорядників видання Андрій Когут, керівник Українського інституту національної пам'яті Антон Дробович та керівництво ЧАЕС.

„Серед документів, що увійшли до нової книги, є повідомлення про аварії, що сталися до 1986 року, запис телефонних переговорів на ЧАЕС у ніч 26 квітня, примірник першого повідомлення про аварію, інформація про початок розслідування та будівництво „Саркофагу", – розповів А. Когут.

Виступає директор Галузевого держархіву СБУ Андрій Когут. (Фото: Георгій Лук'янчук)

За словами А. Дробовича, за цими матеріялами можна краще зрозуміти трагедію: передумови катастрофи, звіти і матеріяли, які свідчать про попередні аварії, що були засекречені. Це дозволить людству розширити доступ до правди про злочини тоталітарної системи й засвоїти правильні лекції.

Видання є продовженням серії документальних книг. Першу, що містить 210 документів, опубліковано навесні 2019 року.

Влаштовано вечір пам'яті Василя Сліпака

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Вечір пам'яті Василя Сліпака відбувся 29 червня у столиці. Присвятили його четвертій річниці від дня загибелі видатного українця, соліста Паризької національної опери, який став добровольцем і зголосився захищати Україну на передовій.

Перед початком Панахиду відслужив Митрополит Переяслав-Хмельницький і Вишневський Олександр. Брат В. Сліпака – колишній міністер Володимир Омелян прийняв на сцені нагороди від двох фундацій співакові-герою: „Лицарський хрест Родини Мазеп" та відзнаку „Лицар Доброї Волі" і медалю „Надія Нації".

Одеський рок-гурт „Друже музико" став відкриттям заходу. Обидва музиканти, окрім постійних візит на Донбас з українською музикою також підтримують у бойовому настрої південних прикордонників. У День пам'яті В. Сліпака зіграли в Києві на Андріївському узвозі патріотично надихаючі твори.

Перед присутніми також виступили Сергій Василюк („Тінь Сонця"), Ігор Роман („Fata Morgana UA"), Леся Рой, поетка Злата-Зоряна Паламарчук. Відкривав українською народною піснею з власним аранжуванням франкомовний співак Поль Манондіз. Долучився до концерту, який

Виступає Поль Манондіз.

Співає Ігор Роман.

На сцені одеський рок-гурт „Друже музико". (Фото: Георгій Лук'янчук)

тривав декілька годин, гурт „Гайдамаки", який презентував відеокліп на пісню „Лицар", яку написали раніше в пам'ять про видатного співака-патріота.

В цей же день 29 червня у Львові відкрили мурал із зображенням добровольця. „Все якось зійшлося – художники зі Львова, оцей мурал, потім пісня. Всі артисти постаралися зробити якнайкраще, щоб віддати данину поваги. Це була ідея групи „Secret Universe", Владики Святослава, – розказав зібранню лідер гурту „Гайдамаки" Олександр Ярмола. Кадри із творення цього муралу також ввійшли до презентованого кліпу.

На завершення заходу присутні переглянули документальний фільм „Міф", присвячений світовій легенді сучасности. Організаторами заходу у Культурно-мистецькому парку ім. Василя Сліпака на столичному Андріївському узвозі виступили Громадська спілка „Музичний батальйон" та „Правий сектор".

Українець В. Сліпак 19 років прожив у Франції, виступаючи на найкращих оперних сценах світу. Коли почалася Революція Гідности виходив на французьку сцену, загорнутий в український прапор. Із початком війни покинув Париж, аби вирушити на фронт разом із „Правим сектором". Загинув 29 червня 2016 року від кулі ворожого снайпера. Через рік В. Сліпака було удостоєно найвищої державної нагороди – „Золотої зірки" Героя України.

Показали фільм про нову українську абетку

Олександр Вівчарик

КИЇВ. – В Києві вперше після запровадження карантину провели передпрем'єрний показ фільму „Рутенія. Повернення коду нації". Показали не лише фільм, а й технологію безпечного кінопоказу в умовах карантину. На заході 24 липня були присутні відомі українські кіномистці, художники, письменники, музиканти, суспільно-політичні та громадські діячі, ветерани війни з Росією, науковці та журналісти.

Режисер картини – Антоніна Готфрід, автори сценарію – Наталія Яковлева та А. Готфрід, продюсер Н. Яковлева. Виробник – кінокомпанія „Банк ідей".

У фільмі показано історію виникнення писемности в Європі та створення унікального українського шрифту. Видатний каліграф Василь Чебаник відтворив автентичну українську абетку – „Рутенію", і перетворив її на стильний, вражаючий і модний шрифт. Використано не тільки авторський доробок В. Чебаника, а й матеріяли багаторічних досліджень історика Олександра Босого та проєкту Дмитра Лісенбарта „Графіка української мови".

В. Чебаник – член Національної спілки художників України, Заслужений діяч мистецтв України, професор, член-кореспондент Національної академії мистецтв України, лавреат

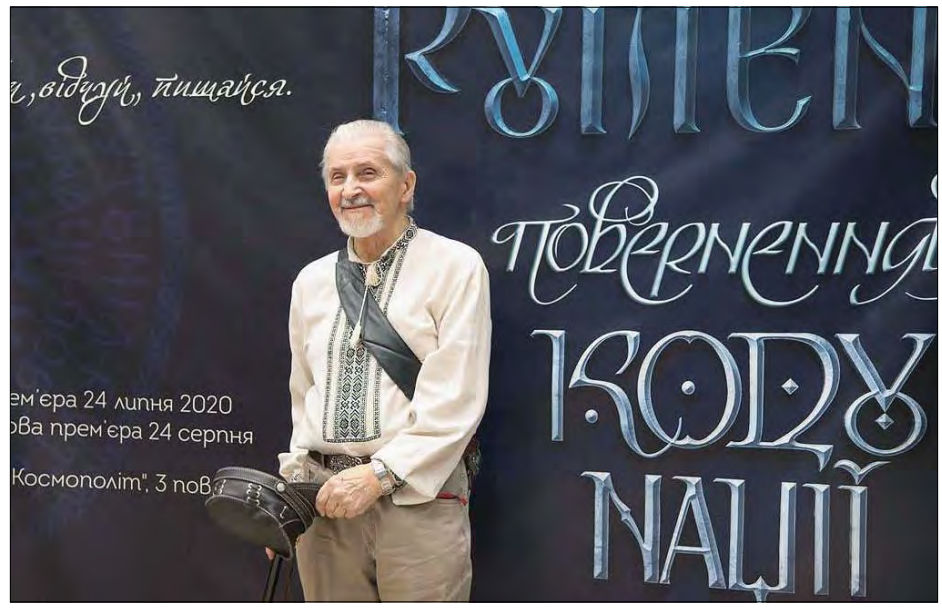

Автор „Рутенії" Василь Чебаник. (Фото: Олександр Друганов)

Шевченківської премії у 2019 році, художній виконавець видання Конституції України у Верховній Раді, на якій складають присягу президенти України.

Українську абетку Рутенію було створено сотні років тому. Кожна її літера була якимось символом. Оригінальні форми літер абетка мала до 1710 року, до введення так званого „гражданського" шрифту – реформи, запровадженої Петром І.

Спроба створити українську абетку не нова. Протягом ХХ ст. повернути їй втрачене обличчя, оновити його намагалися Георгій Нарбут, Василь Кричевський, Василь Хоменко. „Хоменківська" абетка, створена у 1960-их роках була відлита в металі і використовувалася в друкарнях України до переходу на офсетний друк.

За дуже непросту справу взявся В. Чебаник. Рутенію вже оцифровано і її можна придбати на комп'ютер. Нею користуються Києво-Могилянська академія, Національна академія мистецтв.

Покази фільму „Рутенія. Повернення коду нації" відбудуться одночасно в декількох країнах світу, де мешкають українці.

Доброчинний рух „SOS Кропивницький" продовжує працю

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Місцевий добровольчий рух розпочався в червні 2014 року коли 3-ій окремий полк спеціяльного призначення мав першу бойову втрату. В бою з російськими найманцями біля села Степанівки Донецької области було смертельно поранено Євгена Бурка. Щоб допомогти воїнам, у місті було засновано громадську організацію „SOS Кропивницький".

„За ці роки багато зроблено, особливо у перший час, коли мобілізованість нашої армії була підірвана попереднім керівництвом, – розповіла активістка руху Оксана Червона. – Придбали квартиру для пораненого спецпризначенця, оптичні прилади, автівки, електроскутер для пораненого, облаштовували Алею слави, зустрічали хлопців з фронту та визволених з полону".

„Зараз наша мета – придбання вертикалізатора для реабілітації важко пораненого героя, всі зібрані фонди будуть спрямовані саме на це. Ми будемо разом з нашими Збройними Силами до того дня, поки останній окупант не піде з нашої землі", – додала О. Червона.

ПОДОРОЖІ

Нові багатії захопили Дніпро

Нові будинки виросли за парканами на місці осель відпочинку черкасців. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

СОКИРНА, Черкаська область. – Відомий український письменник Данило Мордовець почав свою повість „Гайдамаки" спомином про село Сокирна: „Версти дві або три від містечка Мошни, на вогкій рівнині, яка притикає до Дніпра, притулилося невелике сільце Сокирна. Сховавшися між зеленими вербами, стояло воно тихо й спокійно, ні поляки, ні татари, ні московське військо ніколи не заглядали сюди. Правда, що й доступу для сторонніх майже не було. Зі східнього боку стелилося широке, неосяжне русло Дніпра, на північний схід були стави та болота, а на захід сосновий бір, ще не зачеплений сокирою. Не зважаючи на близьке сусідство з Мошнами, Сокирна лежала зовсім на боці і навіть не мала ніякого шляху до містечка. Зате з Сокирної ясно було видно черкаську дорогу, або краще початок її, бо ледве з'явившись під горою, вона зникала у лісі і тяглася вздовж Дніпра, то наближаючись, то віддаляючись від берега".

Для мене село Сокирна сповнене спогадів про молоді роки – щоліта ми відпочивали у сосновому лісі над Дніпром, де черкаські підприємства та організації мали свої відпочинкові оселі. Тож я з радістю поїхав до колишнього оздоровчого комплексу.

Настрій змінився, коли я пішов до лісу між селами Сокирна та Свидівок. Усі лісові оселі лежали в жахливій руїні, а вихід до Дніпра перегородили високі цегляні паркани, за якими виднілися вишукані палаци новітніх власників. Забудова відгородила вихід до ріки.

„Земельна спілка України" ще у 2010 році пояснила появу палаців та мурів понад Дніпром: „Дніпро – могутній, повноводний, не одним поколінням славлений у віршах та оповідях своїми кручами, бурхливими водами". А реальність така, що сьогодні майже не залишилось чим пишатись, взагалі, практично не можливо побачити Дніпро: паркани, піщані намиви, скрізь проступає мілководдя – наслідок нещадних змін русла ріки. На цих запарканених намивах – палаци окремих представників „еліти", як вони себе величають в своїх колах. Лише вони і пишаються. Але не Дніпром, а своїми палацами, забетонованими доріжками, басейнами, човниками.

Звідкись вони беруть папірці з печатками, в яких написано „приватна власність, все законно". Прикладом є рішення сільської ради села Свидівка „Про передання земельних ділянок членам дачного кооперативу „Аґро-Каскад" у власність та довгострокову оренду" для індивідуального дачного будівництва. Порушено Земельний і Водний кодекси, але на папірцях дачників безліч печаток та підписів.

За документами, земельні ділянки виділяються на підставних осіб пенсійного віку, які не те що не були членами кооперативів, а навіть іноді не знають про їх існування. А суди леґалізують споруди нібито пересічних пенсіонерів, розміщені у цих так званих „царських селах". Державна екологічна інспекція в Черкаській області провела розрахунок нанесення збитків рибному господарству внаслідок незаконного поглиблення Кременчуцького водосховища для намиву зони відпочинку в межах Свидівоцької сільської ради.

Факти порушень з'ясовано, винних виявлено, але з'являється лист Держкомзему України: „Проведеною перевіркою порушень законодавства не виявлено".

„Порушено Водний і Земельний кодекси, – коментує цю заяву начальник Державної екологічної інспекції Микола Клименко. – Це будівництво порушує режим господарювання у прибережній зоні і шкодить довкіллю".

Еколог Людмила Ткаченко пояснює: „Згідно законодавства у стометровій зоні біля ріки заборонено будувати. Порушення структури берегів може призвести до екологічної катастрофи".

Елітні забудовники використовують берег для наживи. Ділянка землі з виходом до ріки коштує до 10 тис. дол. за 100 квадратних метрів. Ось свіже оголошення: „Будинок площею 450 квадратних метрів знаходиться в лісі біля дачного селища Сокирне. Збудований із червоної цегли у 2008 році, має два поверхи, гараж. Біля будинку – гектар землі, затока для катерів".

Журналісти видання „Антена" Валерій Воротник і Володимир Мамалига побували в Сокирній: „Вже практично немає місця, де до дніпровської води залишився вільний доступ пересічним громадянам. Те, що за останні роки сталося із сивим Дніпром, неможливо повністю відчути, якщо просто проїхатися автівкою уздовж прибережної смуги. З берега ви побачите лише паркани та гори сміття. Інша справа, коли проїхати вздовж узбережжя човном. Картина відкриється просто жахлива. Зведені справжні палаци, до стін яких причалюють катери та яхти, височать анґари для кораблів власників, біля будинків басейни... Дніпро змінився. Там, де раніше були мальовничі пляжі, затоки та острови, нині красуються піщані пустелі, підняті над рівнем води на кілька метрів".

„Катастрофічне руйнування високого берега Дніпра – це не лише наша біда, – зазначив депутат сільської ради, один з організаторів боротьби за порятунок села Микола Пшенишний. – Слідом за Сокирною можуть піти під воду сусідні села, розташовані у наддніпрянському пониззі. Небезпечний обвал правого берега Дніпра розпочався ще 1999 року. Тоді пісок з глибини річки не транспортували до правого берега, щоб зміцнювати його, а скидали поруч русла. Так було економічно вигідніше, але екологічно неприпустимо. Русло Дніпра поступово зміщувалося з центру водойми до правобережжя, і вода інтенсивно почала руйнувати високі кручі, наближаючись до сільських будинків. Сокирна вже стоїть на краю прірви. Щодня тонни землі обвалюються в річку. Під воду пішли великі верби, які колись тримали берег".

Селяни скаржилися на те, що дніпровські береги і острови захопили у свою власність „нові українці", які й „прикладають руку" до обвалу круч.

(Закінчення на стор. 14)

Оселі відпочинку стали руїною.

Забудова берегів Дніпра. (Фото: „Антена")

ПОСТАТІ

Богдан Осадчук, „Отаман" польсько-українського поєднання

Ярослав Стех

Ініціятори Об'єднання Українців Польщі з Ольштинщини, українські пластуни та польські гарцери вирішили 14 серпня по всій Польщі вдруге організувати акцію „Полум'я братерства". Почесні варти стануть біля могил стрільців та офіцерів Армії УНР по цвинтарях Польщі. Акція триватиме саме на 100-річчя уродин проф. Богдана Осадчука, який своє життя присвятив польсько-українському братерству. Він народився у Коломиї, в учительській сім'ї.

Коли Україна стала незалежною, Б. Осадчукові присвоїли звання заслуженого громадянина Коломиї, хоча 10-літньому разом з батьками він був змушений переїхати в центральну Польщу, де батько дістав учительську посаду у селі Бошчинек. Згодом школу перенесли до села Пшибеніце, де Б. Осадчук виростав, як він сам потім згадував, „в оточенні польських селян". Гімназія в містечку Піньчув була це першим досвідом життя без батьків. З гімназії його звільнили за оборону учня перед ксьондзом, який образив юнака.

Згодом продовжив він своє навчання в Кракові, а потім у Берлінському університеті, де здобув ступінь доктора політичних та історичних наук. Працював у берлінському Вільному університеті, віцеректором якого став згодом. Він дружив з Іваном Лисяком-Рудницьким, згодом відомим істориком, політологом, одним із засновників Канадського Інституту Українських Студій, з Омеляном Пріцаком, пізніше знаним орієнтологом, першим директором Українського наукового інституту Гарвардського університету. Вони брали участь в організації „Мазепинець".

Б. Осадчук десятиліттями дописував до німецьких і швайцарських газет, став одним із засновників Української Революційно-Демократичної Партії, якою керував Іван Багряний. Працював викладачем УВУ в Мюнхені. У середині 1980-их років Б. Осадчук, разом з проф. Ярославом Пеленським, почав видавати журнал „Віднова". Два з семи чисел журналу присвячено українсько-польським взаєминам, які укладалися взаємно протягом століть.

Б. Осадчук бличче познайомився з Боґумилою Бердиховською, яка разом з Олею Гнатюк видала ювілейну книгу на його честь „Польща. Україна. Осадчук", де сказано, що Б. Осадчук був знайомий майже з усіма визначними польськими інтелектуалами. Серед них названо Вітольда Ґомбровича, Чеслава Мілоша, Яна Новака-Єзьоранського, Ґустава Герлінґа Ґрудзинського, Адама Міхніка, Віктора Ворошильського та інших. Його голосу ніколи не бракувало у важливих хвилинах для українців і поляків.

Б. Осадчук різко критикував виступ Президента Росії Володимира Путіна на Мюнхенській конференції з політики безпеки, що викликало широкий розголос у світі.

Б. Осадчук автор книг „Розвиток комуністичних партій Центральної та Східної Европи" (1962), „Радянський комунізм. Документи" (1964). Проф. Б. Осадчук приєднав до України цілий ряд впливових людей. Серед них були Яцек Куронь, А. Міхнік, Збігнєв Вуйцік, Єжи Клочовський, Владислав Серчик, Ришард Тожецький, В. Воролошильський.

Проф. Богдан Осадчук. (Фото: Вікіпедія)

Саме ці постаті створювали позитивний клімат у ставленні до України не тільки польського суспільства.

Та найбільшим осягом Б. Осадчука було близьке знайомство з Єжи Ґедройцем, головним редактором журналу „Культура" що виходив в Парижі. Б. Осадчук став берлінським кореспондентом „Культури" (уживав псевдонімів „Берлінчик" та „Александер Кораб"), два роки видавав німецькою мовою журнал з фінансовою підтримкою Є. Ґедройця. Писав статті про німецьку політику, ситуацію в Україні та українській діяспорі, а також польсько-українські відносини. З допомогою Є. Ґедройця було видано україномовну антологію „Розстріляне відродження". Ця феноменальна книга за редакцією Юрія Лавріненка розповідає про звірства більшовизму над українськими вченими. В журналі „Культура" систематично друкувався розділ „Українська хроніка", постійним автором якого був Б. Осадчук. В „Культурі" вміщено близько 160 статтей Б. Осадчука.

Б. Осадчук до Києва вперше приїхав у 1990 році, ще до проголошення незалежности України. Потім він неодноразово бував у Львові, Коломиї, Харкові, Донецьку, виступав на наукових та інших форумах, дискутував, зустрічався з Президентами Леонідом Кравчуком і Леонідом Кучмою. Журналіст Віталій Портников слушно зауважив, що Б. Осадчук сприйняв посткомуністичну Україну „з певним скепсисом". Тому, що він розраховував на щось більше, що відповідало б його політичним ідеалам.

Протягом свого життя Б. Осадчук отримав чимало нагород, зокрема найвищу польську нагороду – Орден Білого Орла за заслуги в досягненні польсько-українського порозуміння. В Україні його нагородили орденом Ярослава Мудрого 5-го ступеня.

У 2008 році відійшла у вічність його дружина Ірена. Її поховали поруч з батьком, в місті Авґсбурґ на півдні Німеччини, в Баварії. Б. Осадчук тяжко пережив цю втрату і дедалі гострішим було питання, де він хоче під кінець життя бути. У серпні 2011 року після тижневого перебування в одній із берлінських клінік Б. Осадчук категорично почав вимагати, щоб його забрали до Польщі. Це й було зроблено.

19 жовтня 2011 року Б. Осадчук пішов із життя. Похорон відбувся у містечку Заклічин. На могильному пам'ятнику, з-поміж іншого, написано: „Отаманові" польсько-українського поєднання".

У Тернополі триває виставка, присвячена Паславському

ТЕРНОПІЛЬ. – В обласному художньому музеї 6 серпня відкрилася виставка „Ню-Йорк-Іловайськ: вибір", присвячена американцеві українського походження Маркіянові Паславському, який був добровольцем батальйону „Донбас" і загинув під Іловайськом.

„В експозиції 35 експонатів. Серед них – складений трикутником прапор США, який, за традицією американських військових, кладуть на домовину загиблому військовому і потім вручають родині", –розповів куратор виставки Назар Розлуцький. Куратором виставки став також Олександр Бриндіков.

Серед експонатів музею також бойове спорядження М. Паславського, його улюблені книжки, пластова хустка, випускний альбом та родинні світлини. Частину цих речей – 19 експонатів – надав для виставки Національний музей Революції Гідності, що у Києві. Директор цього музею Ігор Пошивайло розповів, що їх з Ню-Йорку в Україну передала родина загиблого воїна.

На відкритті виставки „Ню-Йорк-Іловайськ: вибір" в Тернополі. (Фото: Обласний художній музей/Фейсбук)

Це якраз ті речі, які М. Паславський зібрав, зберіг, перебуваючи на Майдані, привіз дбайливо до США і зберігав їх, допоки не загинув під Іловайськом у серпні 2014 року.

На виставці представлені також світлини М. Паславського з Майдану під час Революції Гідності.

З Підгайців на виставку приїхала Наталія Раїнчук. Її чоловік – троюрідний брат М. Паславського.

Тернопіль – друге після Києва місто в Україні, де презентували цю виставку.

Куратор експозиції Н. Розлуцький розповів, чому виставку назвали „Ню-Йорк-Іловайськ: вибір": „Не кожен чоловік, будучи громадянином США, маючи в активі звання капітана американської армії і велику успішну інвестиційну кар'єру, піде на фронт добровольцем тільки тому, що його батьки народилися на цій землі. І він вирішив теж стати українцем повністю. Тобто це виставка про вибір. Якраз тому ми її так і назвали".

У Тернополі виставка триватиме до 30 серпня. Потім її покажуть у Дніпрі.

Мета організаторів – створити мандрівний проєкт, аби про М. Паславського й Іловайську трагедію дізнавалося якомога більше людей по всій Україні. Цьогоріч виставка у Тернополі не випадково, адже мати героя Орися Паславська (Гунчак) родом із села Старе Місто Тернопільської області. У місті Підгайці на Тернопільщині гімназія носить ім'я Паславського.

„Укрінформ"

ЕС і США розглядають...

(Закінчення зі стор. 4)

зобов'язуються дотримуватися країничлени Організації з безпеки та співробітництва у Європі.

Санкції Євросоюзу, йдеться в заяві, „можуть включати, серед іншого, заходи проти тих, хто відповідальний за насильство, яке ми спостерігаємо, за невиправдані арешти і за фальсифікацію результатів виборів".

Чільний представник Державного департаменту США Джордж Кент зауважив 11серпня, що Вашінґтон вже зараз має низку діючих санкцій щодо Білоруської влади, але тепер відповідні американські посадовці визначатимуться з можливими новими санкціями.

„Ми ніколи не знімали усіх санкцій, які були запроваджені раніше. Залишаються санкції щодо особисто Президента Лукашенка. А в питанні нашої можливої реакції на події останніх двох діб ми можемо подивитися на роль певних осіб: голови Центральної виборчої комісії стосовно того, що виглядає як ознаки масових фальсифікацій, керівника поліції спеціяльного призначення – ОМОН, інших владних органів", – сказав Дж. Кент під час обговорень ситуації в Білорусі, організованих американським аналітичним центром „Atlantic Council".

„Європейський Союз має ширший вибір, бо вони скасували усі санкції 2016 року", – підкреслив американський посадовець.

Дж. Кент також сказав про потребу не лише санкцій, але й намагань сприяти зміні ситуації в Білорусі, зберігаючи можливості діялогу з Мінськом.

„У цій дуже складній ситуації нема легких відповідей", – сказав Дж. Кент порівнявши теперішні події у Білорусі з українськими протестами на Майдані незалежности у Києві 2013-2014 року.

Нові багатії...

(Закінчення зі стор. 12)

Варто додати ще й хижацький вилов риби. У Сокирній правоохоронці затримали двох осіб, які виловлювали рибу, використовуючи заборонені знаряддя лову. Це підтвердив речник Головного управління Національної поліції в Черкаській області Дмитро Грищенко.

Загальна вартість вилучених засобів злочину - автомобіля „Тойота Ленд Крузер" та човна „Tracker" з потужним 300-сильним мотором становить близько 200 тис. дол.

Відсіки човна були вщент забиті рибою: 39 сомів, 28 лящів, сазан.

Інший випадок: до суду звернувся капітан поліції М. Магльований з клопотанням про накладення арешту, коли 7 січня цього року поблизу села Сокирна було виявлено двох осіб на автомобілі, в якому були мішки із свіжовиловленою рибою: 13 щук, 33 судаки, 2,134 тарані, 1,577 штук густери. Зловмисники не були покарані.

Законодавство багатьох країн забороняє забудовувати та огороджувати береги річок, озер та морів. Забороняє це робити і українське. Але чомусь цієї норми не дотримуються. Лише в Одесі Михайло Саакашвілі, коли був губернатором, зруйнував огорожі вздовж моря. За що й позбувся посади.

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець Страхування Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 908-872-2192
email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець Страхування Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

DNIPRO LLC.
ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ
Туристичні послуги: авіяквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

Ділимося сумною вісткою, що у четвер, 2 липня 2020 року, проживши 79 років, відійшла у вічність незабутня Мама і Дружина

св. п.

Лідія Клецор

народжена 10 лютого 1941 року в Калуші, Україна, в родині Олександра та Стефанії Білинських.

Закінчивши Holy Family College, Philadelphia, PA, покійна Лідія була учителькою 25 років в Livingston Park Elementary School, North Brunswick, NJ. Любителька музики, Лідія провадила дівочий хор в Allentown, PA і співала в хорі Думка в Ню-Йорку.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік - Олександр
донька - Лілея Василько з чоловіком Олександром
сестра - Христина з чоловіком Paul Smith
братова - Богдана Гаврилюк з сином Симоном і дружиною Georgia
племінниця - Larissa з чоловіком Michael Rosenberg
племінник - Andrew Smith
та ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні

Похорон відбувся 7 липня 2020 року з церкви Різдва Пресвятої Богородиці в New Brunswick, NJ. Покійна похована на цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Вічна Їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на:

Orphans in Ukraine
Archbishop's Chancery
810 North Franklin Street
Philadelphia, PA 191233

MONUMENTS

Oblast Memorials Co.
PO Box 746, Chester, NY 10918
Tel : 845-469-4247
Custom Designed Quality Monuments
Serving NY/NJ/CT Cemeteries
e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com
web site: www.oblastmemorials.com
BILIBGUAL HOME APPOINTMENTS

VARSHAVSKY MONUMENTS
862-812-7086
E-mail:VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту
Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті
Керамічні фотографії на пам'ятники
Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою, що 31-го липня 2020 року упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДО

св. п.

д-р БОГДАН ҐУРАН

нар. 15-го серпня 1934 р. у Блажеві, Україна

Доктор хемічних наук; ветеран американського війська; менеджер у фірмі „Істман Кодак"; співвласник готелів на Флориді; активний та жертвенний член української громади у Рочестері, Ню Йорк, потім у Норт Порті, Флорида; довголітній член пластового куреня „Чорноморці".

У глибокому смутку залишені:

дружина - РОМА
донька - ОЛЕСЯ ҐУРАН-ЦИМБАЛ з мужем ВІКТОРОМ ЦИМБАЛОМ
сини - ЛЕВКО
- БОЯН
внук - СТЕФАН
брат - ЗЕНОН з дружиною ДЖОСЕФІН та дітьми, внуками і правнуками
братова - ЛИНДА з доньками
пасерби - АНДРЕЙ ГАРАСИМЯК
- ДЕНИС ГАРАСИМЯК з дружиною РЕБЕКОЮ та сином ПЕТРИКОМ
ближча та дальша родина в Америці й Україні

Панахида відбулася 4-го серпня 2020 року у Норт Порті, Флорида. Заупокійна св. Літургія відбулася 5-го серпня 2020 року в Соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці у Норт Порті, Флорида. Похорон відбувся 8-го серпня 2020 року на цвинтарі св. Андрія Первозваного у Савт Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви у світлу пам'ять Покійного на:

ПЛАСТ – ВІДНОВА ОСЕЛІ „НОВИЙ СОКІЛ"
Plast – 3 Buildings for Sokil, c/o Olena May,
57 Sonnet Drive, Orchard Park, NY 14127

СОБОР ВХОДУ В ХРАМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
St. Mary's Ukrainian Catholic Church,
1078 North Biscayne Drive, North Port, FL 34291

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
Ukrainian Language Society, 5050 Seagress Drive, Venice, FL 34293

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 29 липня 2020 року, відійшов, на 94-му році життя, у вічність

св. п.

Михайло Луценко

Там він зустріне свого батька Івана, якого вбили КҐБісти, коли покійному було лише 11 років, та свою маму Варвару, з роду Ланко, з якою він пережив совєтський терор та лихоліття Другої світової війни.

Покійний народився 23 грудня 1926 року в селі Попівка на Полтавщині. Під час Другої світової війни був, разом з матір'ю, вивезений на рабську працю в Німеччину. Після війни перебував у таборах переміщених осіб в Байройті та Новому Ульмі.

В 1950 році, він з матір'ю прибули до Америки. Осівши на постійний побут в Ютіка, Н.Й., став активним членом парафії Чесного Хреста в Ютіка та св. Покрови в Геркімер, Н.Й. Після 40 років праці в машино-будівельній фабриці вийшов, вже як керівник одного з відділів підприємства, на пенсію. Разом з дружиною Зоєю старанно виховував доньок Галину і Наталку та сина Михайла, особливо дбаючи про здобуття ними вищої освіти, що уможливило їм професійну працю.

В глибокому смуту залишились:

дружина Зоя, з дому Герець,
донька Галина з мужем Ігорем Коргуном,
донька Наталка з мужем Джоном Мурреєм
син Михайло Луценко, мол. з дружиною Клер
сім внуків, чотири правнуки
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 3 серпня 2020 року, в Українській православній церкві св. Покрови в Геркімер, Н.Й., а відтак на цвинтарі Форрест Гілл в Ютіка, Н.И., де Покійний спочив поруч своєї мами Варвари.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу покійного дружина Зоя просить складати пожертви в його імени на:

Ukrainian History and Education Center
P.O. Box 495, South Bound Brook, NJ 08880

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

ЩАСЛИВОЇ ПОДОРОЖІ
З
ВИГІДНИМ КРЕДИТОМ
НА МАШИНУ

НИЗЬКИЙ ВІДСОТОК
1.99% APR*
ДО 48 МІСЯЦІВ

100% фінансування для кваліфікованих позичальників

Like us on Facebook

* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan.Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www. sumafcu.org or call the credit union for current rates.
** 100% Financing applies to credit scores of 660 or higher. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

NCUA Federally insured by NCUA
Equal Opportunity LENDER
EQUAL HOUSING LENDER

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

ПОДАЙТЕ АПЛІКАЦІЇ У ФІЛІЯХ SUMA FCU АБО ОНЛАЙН WWW.SUMAFCU.ORG